

- _ Het idee is onderdeel van de driedelige publicatie *De Bibliotheek van de 100 Talenten*. De overige titels zijn:
- _ Het kan
- _ Je kunt het!

_ Het idee

_ The idea

- _ The idea is part of the three-volume publication *The Library of the 100 Talents*. The other volumes are:
- _ It can be done
- _ You can do it!

© 2010 Vereniging van Openbare Bibliotheken
The Netherlands Public Library Association
Biblion Uitgeverij, Leidschendam
Biblion Publisher, Leidschendam

Redactie Editors Rob Bruijnzeels, Nadia Palliser
Uitgeverij Publisher Biblion Uitgeverij, Leidschendam
Vormgeving Design Comma-S ontwerpers, 's-Hertogenbosch
Drukwerk Print Drukkerij Lecturis, Eindhoven
ISBN 978-90-5483-934-7
1800000923
NUR 600

Deze uitgave verschijnt onder een Creative Commons licentie:
Naamsvermelding-Niet-commercieel-GelijkDelen 3.0 Nederland.

Wat de illustraties betreft hebben wij onze uiterste best gedaan om geen inbreuk te plegen op rechten van derden. Niet in alle gevallen is het echter mogelijk geweest om na te gaan op of de teksten, foto's, logo's en/of illustraties nog copyright rust. Diegenen die menen recht te kunnen laten gelden, worden verzocht om contact op te nemen met de auteurs van dit boek.

This work is licensed under the Creative Commons:
Attribution-Non-Commercial-Share Alike 3.0 Netherlands.

As far as the illustrations are concerned we have made every effort not to infringe any rights of third parties. It was not possible to ensure that all texts, photographs, logos and/or illustrations are not protected copyright. Anyone who is of the opinion that any such rights may be exercised is requested to contact the authors of this book.

www.nbdbiblion.nl

Inhoud

Doorgaan waar we ophielden Picking up where we left off Rob Bruijnzeels	05
De Bibliotheek van de 100 Talenten in een cultuur van participatie The Library of the 100 Talents and participatory culture <i>Op basis van een interview met Based on an interview with Henry Jenkins</i> Matthew Rogers	29
Meervoudige Intelligentie Multiple Intelligence Pam Leenheers	53
De talentgedreven bibliotheek The talent-driven library Stef van Breugel	71

Rob Bruijnzeels

Doorgaan waar we ophielden

Picking up where we left off

Anne, Anneke, Caroline, Christian, Jannica, Oliver, Renate en Sarike heetten ze en zonder het zelf te weten, stonden zij aan het begin van een belangrijke ontwikkeling in het jeugdbibliotheekwerk. In het jaar 2000 waren zij de pioniers die te midden van de overweldigende natuur van de Biesbosch de Partizanenbibliotheek realiseerden. Vier dagen lang werkten ze er onder leiding van Stichting Zo&Zo aan hun droombibliotheek.

Op de eerste dag vertelden zij elkaar over hun lievelingsboeken. Ze ontdekten dat ze allemaal een 'leesleven' hebben vol herinneringen: de collectie van hun gezamenlijke bibliotheek. Dezelfde dag werd aan die collectie een boek toegevoegd dat ging over vrijheid, vriendschap, verzet en hoop: *De verboden stad*. Toen zij dit gezamenlijk lazen, bleek dat zij zelf een rol in het boek speelden. Er ontstond een spannende mix van fantasie en werkelijkheid die vorm kreeg in de Partizanenbibliotheek, een geheimzinnige verborgen plek in het landschap waarvan alleen de kinderen het bestaan wisten. Ze nodigden vrienden en vriendinnen uit om te komen lezen, waardoor ze de leeslevens van deze kinderen aan de bibliotheek konden toevoegen. De gedroomde bibliotheek, die twee

Their names were Anne, Anneke, Caroline, Christian, Jannica, Oliver, Renate and Sarike and, unknowingly, they stood at the cradle of an important development in youth library work. In 2000 they were the pioneers who created the Partisan library, amid the breathtaking scenery of the Biesbosch national park in the south of the Netherlands. For four days, these children worked on their dream library under the guidance of the Zo&Zo foundation.

On the first day, they told each other about their favourite books. They discovered that they all had their own 'reading life' made up of reading memories: the collection of their shared library. That same day, they added to the collection a book about freedom, friendship, resistance and hope. It was called *The Hidden City*. As they read this book together, they realised that they themselves played a role in the book. What ensued was an exciting mix of imagination and reality that took the shape of the Partisan library, a mysterious place hidden in the

meter breed en drie meter lang was, werd verdeeld in een hoog- en een laagland. De rivier was daarin een boekenstroom, het meer werd een boekenmeer en een schuurtje kreeg de functie van boekendepot.

Bibliotheken 2040

De Partizanenbibliotheek was onderdeel van *Bibliotheken 2040*, een omvangrijk project waarin de toekomst van de openbare bibliotheek wordt verkend. De enige stelregel in dat project – dat vanaf 2000 loopt – is dat verbeelding het krachtigste instrument is om de toekomst te ontrafelen. Voorspelbaarheid, doorberedeneerde trends of extrapolatie leiden hooguit tot een beeld van de *waarschijnlijke* toekomst. Dat is een toekomst waarin wij kansen missen. In het project *Bibliotheken 2040* gaat het om wat wij zélf willen in de toekomst. Dat is de gewenste toekomst, die wij creëren en vormgeven met onze idealen, onze fantasie en onze dromen. In het kader van *Bibliotheken 2040* werden in december 2000 zeven toekomstbibliotheken gepresenteerd¹, variërend van een opzienbarende 230 meter hoge Brabantbibliotheek en een boekentoren van architectenbureau MVRDV tot kleinschalige projecten, zoals de Bibliothèque d'amis (een netwerk van openbare thuisbibliotheken) en de Partizanenbibliotheek: zes vierkante meter groot, maar wat een potentie!

1 *Bibliotheken 2040: De Toekomst in Uitvoering*, Biblion, 2001

landscape, its existence known only to the children. They invited their friends to come and read, which meant these friends could add their reading lives to the collection too. The dream library, which measured just two metres by three metres, was divided into a highland and a lowland section. The river flowing through it was a stream of books, the lake became a book lake and the shed was designated the book depot.

Libraries 2040

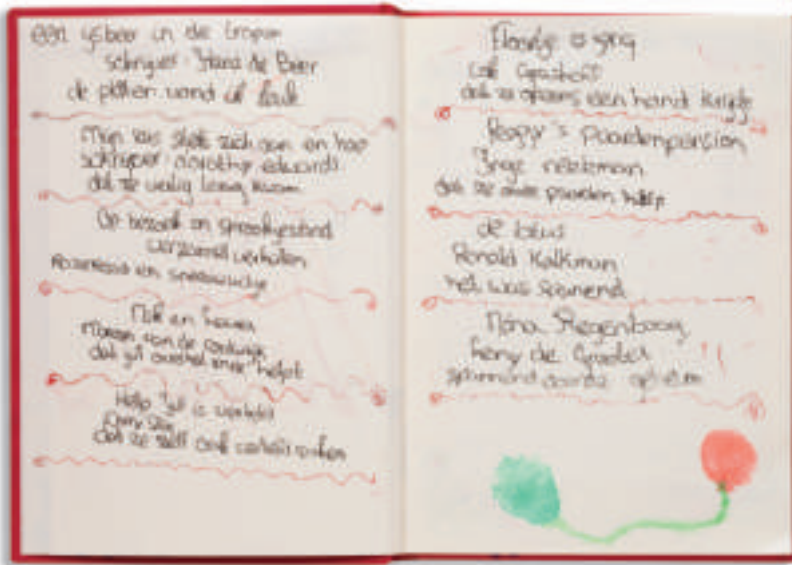
The Partisan library was part of *Libraries 2040*, a large-scale project that explored the future of the public library. The only principle adopted by the project – which has been running since 2000 – is that imagination is the most powerful instrument in unravelling the future. Predictability, projected trends and extrapolations lead us to construct an image of the *probable future*, at most. That is a future that represents missed chances. The project *Libraries 2040* is about what we actually want to see in the future: *the wished-for future*, which we create and design according to our ideals, our imagination and our dreams. In December 2000, within the framework of the project, seven libraries of the future were presented¹, varying from a sensational 230-metre-high Brabant library and a book

Het partizanenkoord om het hoofd is rood, net als de rode draad van het verhaal: het verbond van de leesbeleving. Het koord draagt een schelp die een geheim bewaart uit een nog onbekend verhaal...

The Partisan chord around the head is just like the 'red chord of a story' (as a Dutch saying it means the main theme of a story): it is the pact of the reading experience. A shell is tied to the chord, carrying a secret from a still unknown story...

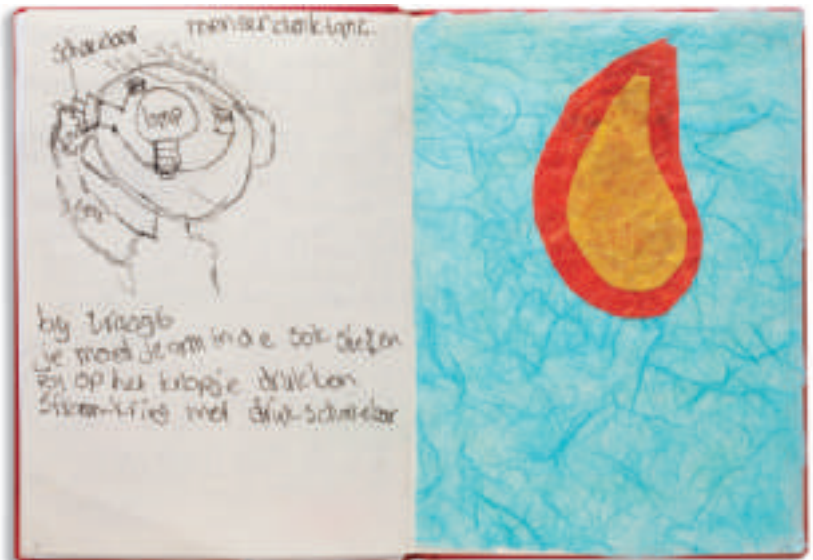
Iedereen heeft een 'leesleven' vol herinneringen aan dierbare boeken. Het delen van deze ervaringen kan tot vriendschap leiden. Tezamen vormen deze boeken de collectie van de bibliotheek. Everyone has a 'reading life' full of memories with much-loved books. By sharing these experiences, people can become friends. These books form the collection of the library.

De bibliotheek is verdeeld in een hoog- en een laagland. De rivier wordt verbeeld als een boekenstroom, een meer als een boekmeer en een schuurtje wordt omgedoopt tot boekendepot.

De verzetsboeken liggen in het moeras op het laagland.

The library is divided in a high- and a lowland. The river is envisioned as a stream of books, a lake as a 'booklake' and a shed has been converted to a book repository.

The protest books are in the swamps of the lowlands.

De Partizanenbibliotheek was voor mij een enorme *eye opener*. Ik leerde dat kinderen fantastische ontwerpers en bibliothecarissen kunnen zijn als je hen maar serieus neemt en uitdaagt om hun eigen ideeënwereld als uitgangspunt te nemen bij het ontwerp van de bibliotheek van de toekomst. Het toekomstbeeld van de kinderen van de Partizanenbibliotheek kwam volstrekt niet overeen met de bestaande ideeën over bibliotheekwerk. Zij maakten dan ook geen conventionele bibliotheek, maar een unieke en dierbare plek voor informatie en verbeelding die als een parel in het landschap verstopt was. Daarmee zetten ze mij op een geheel ander spoor. Ik realiseerde me dat de jeugdbibliotheek van de toekomst een voorziening is die je met veel fantasie en inspiratie sámen met kinderen vorm geeft.

Van traditie naar innovatie

Tot op dat moment was de opzet en inrichting van de meeste jeugdbibliotheeken nog buitengewoon traditioneel. Waar je ook kwam, stuitte je op kleine 'replica's' van de volwassenenbibliotheek. Indeling, kasten, balies, tafels en stoelen leken exacte kopieën van die van de volwassenafdeling, alleen een maatje kleiner. In plaats van 2 meter waren de kasten slechts 1,50 meter hoog, uitgevoerd in vrolijke kleuren en voorzien van ornamentjes, posters of knuffels. Uiteindelijk was het niet meer dan een soort modelbouw, bedacht door volwassenen.

tower designed by the architectural firm MVRDV to smaller-scale projects such as the Bibliothèque d'amis (a network of public home libraries) and the Partisan library: only six square metres, but what potential!

To me the Partisan library was a real eye-opener. It taught me that children can be fantastic designers and librarians if you only take them seriously and challenge them to take the world of their own ideas as the starting point for designing the library of the future. The vision of the future that the children of the Partisan library came up with was completely at odds with prevailing ideas about the library profession.

In line with this vision, they did not create a conventional library, but rather a unique and cherished place to house information and imagination, which was hidden in the landscape like a pearl. This put me on a completely different track: they made me realise that the youth library of the future is something we must shape with a great deal of imagination and inspiration, and by working together with children.

Maar ook de processen in de jeugdbibliotheek waren traditioneel, met onwrikbare spelregels, zoals een klassieke ordening naar leeftijdscategorieën en voorgeschreven uitleentermijnen. Het kan anders, het kan beter. De kinderen van de Partizanenbibliotheek bewezen dat volwassenen niet de meest geschikte personen zijn om een bibliotheek voor kinderen te ontwerpen. Tot halverwege de jaren 90 van de vorige eeuw was dat misschien geen probleem. Volwassenen en kinderen hadden dezelfde 'software' omdat beide groepen in dezelfde traditionele leescultuur opgroeiden. Maar vanaf het moment dat internet, Playstation, Nintendo, Apple en The Sims de wereld begonnen te veranderen, zijn de kinderen mee veranderd. In die nieuwe digitale wereld ontwikkelen zij hun eigen vormen van verbeelding en informatieverwerving. De kinderen van nu beschikken daardoor over andere software dan volwassenen; zij zijn cultureel anders 'geprogrammeerd'.

Daarom sluit de bibliotheek van nu – bedacht en ontworpen vanuit de traditionele (lees)cultuur – niet langer meer aan bij de belevingswereld van kinderen. De verandering is zo fundamenteel dat een simpele aanpassing of eenvoudige update niet meer volstaat. Nieuwe en eigentijdse vormen van bibliotheekwerk zijn nodig. Het is tijd voor een compleet nieuwe release! De huidige traditionele jeugdbibliotheek kan het beste

From tradition to innovation

Up to that point, the design and organisation of most youth libraries was still very traditional. Wherever you went, you would encounter miniature 'replicas' of the adult libraries. The organisation, shelves, desks, tables and chairs seemed to be exact copies of those found in the adult department, only a few sizes smaller. Instead of 2 metres, the bookcases were only 1.5 metres high, painted in all sorts of cheerful colours and adorned with decorations, posters or soft toys. Ultimately, their design was really nothing more than a kind of model making thought up by adults.

The processes used in the youth libraries were also traditional, with inflexible rules such as the conventional organisation according to age categories and prescribed lending periods. There was obvious potential for change and much room for improvement. The children of the Partisan library proved that adults are not the people best suited to designing a library for children. Up to the mid-1990s, this was perhaps not really a problem. Adults and children both shared the same 'software' because both grew up in the same traditional reading culture. As soon as the

omgevormd worden tot een ontwikkellaboratorium voor openbaar bibliotheekwerk, zodat wij – samen met kinderen – nieuwe vormen van bibliotheekwerk kunnen ontwikkelen.

De Partizanenbibliotheek, aanvankelijk bedacht als eenmalig, tijdelijk concept, bleek zo belangrijk en interessant dat er overduidelijk een vervolg moest komen. Het project leerde ons om kinderen serieus te nemen als medeontwerpers van de jeugdbibliotheek van de toekomst. Maar het leverde ons ook een compleet nieuw uitgangspunt op dat gebaseerd is op Meervoudige Intelligentie. De Partizanenbibliotheek transformeerde als vanzelfsprekend naar het project *'De Bibliotheek van de 100 Talenten'*. *Wij gingen door waar wij dachten op te houden.*

Uit pilots, workshops en intensieve samenwerking met creatieve jonge ontwerpers (afkomstig van de vermaarde Design Academy in Eindhoven en de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht/faculteit kunst, media en technologie) kwamen nieuwe ideeën en impulsen voort, die tot versterking en verdieping van het project leidden en uitwezen dat nieuwe concepten werkelijk in de praktijk te realiseren zijn. Daar kwam nog iets heel belangrijks bij. *De Bibliotheek van de 100 Talenten* is namelijk geen *stand alone* project. Het is verbonden met het

Internet, Playstation, Nintendo, Apple and The Sims began to change the world, however, children started to change along with it. In the new digital world, they develop their own forms of imagination and acquiring information. These days, therefore, children are equipped with different software than adults: culturally speaking, their 'programming' is completely different.

That is why the library of today – conceived and designed from the perspective of traditional (reading) culture – no longer connects to children's experiences. The change that has taken place is so fundamental that a simple adjustment or update will not suffice. We need new and up-to-date forms of library work. The time has come for a completely new release! The best transformation of the present-day youth library would be to turn it into an experimental laboratory for public library work, so that we can develop new forms of library work together with children.

The Partisan library, which was initially conceived as a one-off, temporary concept, proved to be so significant and interesting that it clearly called for a follow-up. The project taught us to take children seriously as fellow

gedachtegoed van *Bibliotheken 2040* en daar vonden opmerkelijke ontwikkelingen plaats. Ontwikkelingen die van fundamentele betekenis bleken voor de verdere aanpak van onze projecten en die leidden tot een verdiept inzicht en een groter gevoel van urgentie.

Anders kijken

Het inzicht groeide dat grote veranderingen in onze samenleving vragen om een radicaal andere benadering van bibliotheekwerk. De behoeften en vragen uit de samenleving van vandaag zijn wezenlijk anders dan die van een, twee decennia geleden. Onze huidige antwoorden zijn niet allemaal fout, maar ze zijn bij lange na niet goed genoeg. Wij moeten op zoek naar nieuwe antwoorden, zonder te vervallen in modieusheid of *quick wins*. Naast de lopende programma's zijn er nieuwe initiatieven nodig waar de hele bibliotheekwereld zich door laat opschudden. Dat betekent niet langer werken aan *verbetering* of *modernisering* van onze dienstverleningsconcepten, maar streven naar werkelijke *verandering* en *vernieuwing*!

Een radicale aanpak en een echt toekomstgerichte strategie zijn pas mogelijk als je heel goed weet wat de essentie van het openbare bibliotheekwerk is. Wat is onveranderlijk en wat moet veranderen? Het is de

designers of the youth library of the future. But it also gave us a completely different starting point based on Multiple Intelligences. As a matter of course, the Partisan library metamorphosed into the project called *The Library of the 100 Talents*. We picked up where we thought we would stop.

Pilots, workshops and intensive partnerships with creative young designers (from the renowned Design Academy in Eindhoven and the faculty of art, media and technology of the Utrecht School of the Arts) brought forth new ideas and impulses, which strengthened and broadened the project and proved that it really is possible to realise new concepts in practice.

There was another very important aspect that came into it. *The Library of the 100 Talents* is not an isolated project. It is connected to the ideas surrounding *Libraries 2040* where some striking developments took place, developments that proved to be of fundamental significance for the future approach to our projects and that led to a deeper insight and an increased sense of urgency.

vraag naar de 'ziel' van het bibliotheekwerk, naar de oorspronkelijke waarden en kwaliteiten die tijdsonafhankelijk zijn. Je kunt niet met de toekomst bezig zijn zonder een goed besef van je oorsprong, je bestaansrecht. De bibliotheek moet zichzelf dus opnieuw uitvinden en nieuwe wegen inslaan, maar tegelijkertijd beseffen dat zij in een lange en eerbiedwaardige traditie staat. Als je niet weet waar je vandaan komt, verdwaal je onherroepelijk op weg naar de toekomst.

Balanceren tussen traditie en verandering... en tegelijkertijd veranderingen in de samenleving op waarde weten te schatten en kunnen analyseren welke gevolgen die veranderingen hebben voor openbare bibliotheken. Een dergelijke open houding is noodzakelijk om ook in de toekomst van waarde te zijn en blijvend antwoorden te kunnen geven op vragen uit de samenleving.

Het herkennen van bepaalde patronen in maatschappelijke veranderingen geeft richting aan ons denken, waardoor we beter in staat zijn nieuw, toekomstgericht beleid te formuleren. In het project *De bibliotheek anders bekeken*, dat eveneens deel uitmaakt van *Bibliotheken 2040*, onderzochten we welke veranderingen wezenlijk invloed uitoefenen op de bibliotheken. We keken naar veranderingen die uitstegen boven

Looking at things differently

There was a growing insight that great changes in our society demand radically different approaches to library work. The needs and questions emerging from society today really are different to those one or two decades back. Our current answers are not all wrong, but they are by no means good enough. We need to start looking for new answers, without lapsing into trends and fads or quick wins. Apart from the ongoing programmes, we need more initiatives to shake up the library world as a whole. This means that instead of working to *improve* and *modernize* our service concepts, we should aim for real *change* and *innovation*!

It is only possible to develop a radical approach and strategy that is truly aimed at the future if you grasp the essence of public library work. What is essential and what needs to change? This means questioning the 'soul' of library work; by looking closely at its original values and timeless qualities. You cannot develop a vision for the future without a thorough understanding of its origins, its *raison d'être*. The library needs to reinvent itself and break new ground but must all the while be conscious of standing in a long and venerable tradition. If you do not

kortlopende trends, hypes of de waan van de dag en ontdekten een aantal 'grondpatronen'. Deze grondpatronen bleken bij uitstek van toepassing te zijn in *De Bibliotheek van de 100 Talenten*.

_ Van schaarste naar overvloed

De openbare bibliotheek is aan het begin van de 20e eeuw ontstaan in een tijd van schaarste, een tijd waarin (culturele) informatie was voorbehouden aan een klein deel van de samenleving. Aan alles was gebrek: aan kennis, boeken, geld, etc. De bibliotheek verschafte toegang aan iedereen en zorgde ervoor dat 'het gewone volk' ook kennis kon nemen van de rijkdom van het geschreven culturele erfgoed.

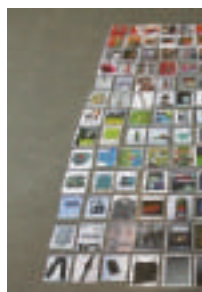
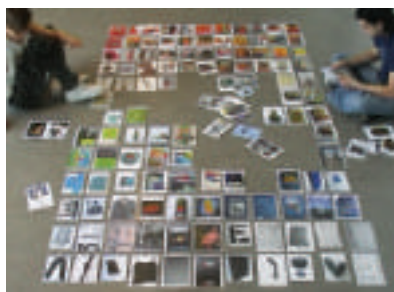
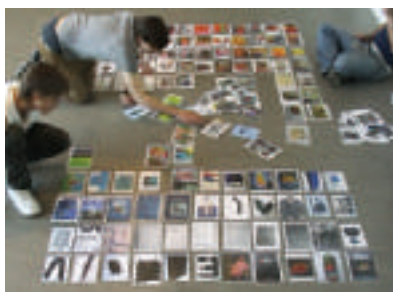
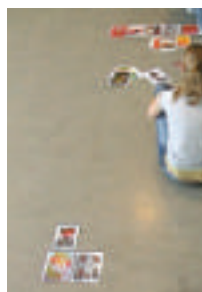
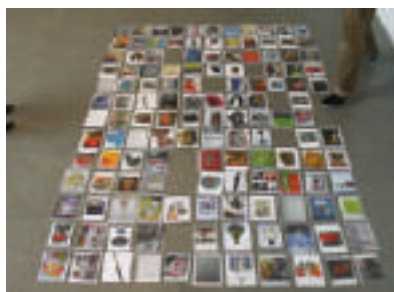
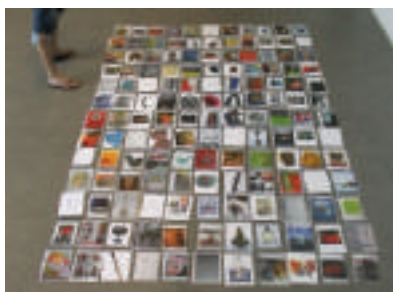
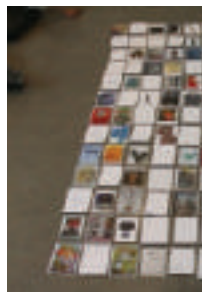
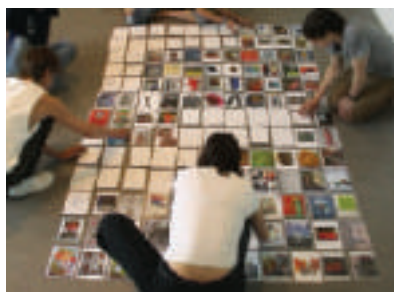
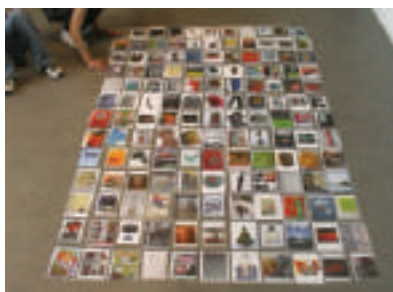
Tegenwoordig moet de bibliotheek zich staande houden in een tijd van overdaad: te veel informatie, te veel media, te veel boeken, te veel trends, te veel oppervlakkigheid, te veel commercie, te veel te doen. Wat is in deze overvloed nog waarachtig, wat is betekenisvolle informatie, wat is werkelijk bijzonder? Bibliotheken staan voor de uitdaging een nieuw soort rijkdom te creëren: de rust, aandacht, kwaliteit en werkelijke betekenis die steeds moeilijker te vinden zijn. Daar moeten wij al onze kennis en kwaliteiten voor inzetten.

know where you are coming from, you are bound to get lost on the way to the future.

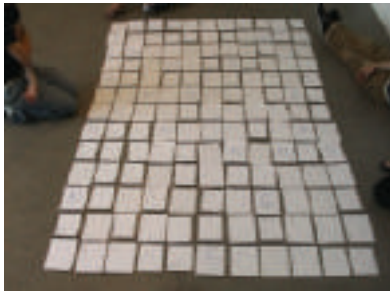
Striking a balance between tradition and change... and simultaneously being able to evaluate changes in society and analyse the consequences of these changes for public libraries. This is the kind of open attitude we need if we want to continue to be able to provide answers to questions arising in society.

Recognising certain patterns in changes gives direction to our thoughts, which makes us better equipped to formulate new policy aimed at the future. In the project *A fresh look at the library*, also part of *Libraries 2040*, we performed a study to identify the changes that affect libraries fundamentally. We looked at changes that surpass short-term trends and hypes and discovered a few basic patterns. These patterns proved particularly relevant to *The Library of the 100 Talents*.

'300K' in *Bookmark, What if...*: een publicatie van het samenwerkingsproject tussen de Vereniging van Openbare Bibliotheken en de Design Academy Eindhoven, 2006. A publication of the project collaboration between the Netherlands Public Library Association and the Design Academy Eindhoven, 2006.

_ Van consumptie naar co-creatie

De functie van de bibliotheek is altijd heel duidelijk geweest: zij was dé autoriteit in de keurige en overzichtelijke wereld van het gedrukte woord en zorgde voor het selecteren, ordenen en beschikbaar stellen van collecties. De mensen die er gebruik van maken worden nog steeds beschouwd als consumenten of 'klanten', die voornamelijk komen lenen of op zoek zijn naar (digitale) informatie. Slimme marketingstrategieën en retailconcepten worden ingezet om dat proces te ondersteunen.

Maar de klassieke scheiding tussen producenten en consumenten van informatie is aan het verdwijnen. Het eenrichtingsverkeer heeft plaatsgemaakt voor dialoog en kennisdeling. Kennis is immers niet langer voorbehouden aan experts en het produceren van informatie is niet meer alleen een zaak van uitgevers en omroepen. Gebruikers zijn behalve consumenten van informatie, in toenemende mate ook producenten en ontwikkelaars geworden. Internet is een podium waarop iedereen de kans heeft zich te manifesteren: als schrijver, deskundige, historicus, muzikant of filmmaker.

Bibliotheken zullen zich in de toekomst niet meer beperken tot het ter beschikking stellen van de eigen collectie. De collectie maakt deel

_ From scarcity to overabundance

The public library came into being at the beginning of the 20th century in a period of scarcity, a time in which (cultural) information was for a privileged minority in society. Everything was scarce: of knowledge, books, money, etc. The library provided access to everyone and made sure that common people could also enjoy the wealth of written cultural heritage.

These days, the library has to stand its ground in a time of excess: too much information, too much media, too many books, too many trends, too much superficiality, too much commerce, too much to do.

What is authentic in the midst of this overabundance? What is meaningful information? What is truly special? Libraries are faced with the challenge of creating a new kind of wealth; peace and quiet, attention for detail, quality and authentic meaning: things that are increasingly difficult to find these days. We need to harness all our knowledge and qualities to meet this challenge.

uit van een netwerk van zich voortdurend vernieuwende collecties, die voor een deel geproduceerd worden door 'professionele amateurs'. De door de gebruikers geleverde context, kennis, ervaringen en ideeën worden eveneens onderdeel van die collectie.

_ Van voorschrijven naar toerusten

De bibliotheek was lange tijd een door professionals beheerd 'gesloten systeem' met duidelijke producten, processen, procedures en regels. Of zoals Rem Koolhaas schreef in het *Concept Book* voor de nieuwe Openbare Bibliotheek van Seattle: 'De bibliotheek vertegenwoordigt, wellicht samen met de gevangenis, het laatste onbetwiste morele universum: dat van de gemeenschappelijke voorzieningen ten behoeve van "deugdzaam" (of noodzakelijke) activiteiten... De morele deugzaamheid van de bibliotheek is nauw verbonden met de waarde van het boek: de bibliotheek is zijn fort, de bibliothecaris zijn bewaker..' In de toekomst wordt de openbare bibliotheek echter een instituut voor co-creatie, waarbij de aandacht verschuift van het aanbieden van producten (de collectie) naar het organiseren en faciliteren van processen rond betekenisgeving. Daarin spelen de gebruikers een belangrijke rol. Het openstellen en uitlenen van collecties wordt een sociaal proces tussen mensen. 'Cultureel creatieve' mensen zullen

_ From consumption to co-creation:

The library's function has always been very clear: to be the authority in the neat and well-regulated world of the printed word and to take care of selecting and organising collections and making them available. The people who make use of its services are still seen as consumers or 'customers', who mainly come to lend items or look for (digital) information. Smart marketing strategies and retail concepts are rolled out to support this process.

The traditional divide between producers and consumers of information is starting to blur, however. One-way traffic has made way for dialogue and knowledge sharing. Knowledge is no longer a domain reserved for experts, as producing information is no longer restricted to publishers and broadcasting corporations. Apart from being consumers of information, users are increasingly producers and developers as well. The Internet is a stage that gives everyone the opportunity to show themselves as a writer, expert, historian, musician or filmmaker. In the future, libraries will no longer limit themselves to making their own collections available. The collection forms part of a network of collections

betekenis met elkaar delen en elkaar stimuleren om kennis te nemen van andere boeken, muziek, films etc. Daarbij is er een groeiende behoefte aan een nieuwe 'autoriteit', die positie kiest op het gebied van betekenisgeving en die mensen ondersteunt in hun voortdurende zoektocht naar wat echt van waarde is: 'zinzoeken'. De bibliotheek was die autoriteit, de onafhankelijke organisatie die kwalitatieve, betrouwbare en vooral waardevolle informatie ontsloot en zorgde voor verbindingen tussen bronnen en mensen.

De vraag is: hoe kan de bibliotheek ook in deze tijd die autoriteit, die veilige bron van informatie en kennis zijn waar mensen zich graag aan verbinden? De autoriteit die mensen ondersteunt in hun reflectieproces, met inzet van deskundigen binnen en buiten de bibliotheek zelf? Nieuwe invullingen voor een rol die wij eigenlijk altijd al hadden? Doorgaan waar wij eerst ophielden?

De nieuwe bibliotheek

De openbare bibliotheek staat aan het begin van een ingrijpende verandering. Zij moet zich ontwikkelen tot een veelzijdige voorziening die inspireert tot kennisdeling. Een goede collectie en een aantrekkelijke presentatie zijn niet langer voldoende. De bibliotheek van de toekomst

that are constantly renewing themselves, and which are produced, in part, by 'professional amateurs'. The context, knowledge, experiences and ideas that the users bring in will also become part of that collection.

_ From prescribing to equipping

For a long time, the library was a 'closed system', with clearly defined products, processes, procedures and rules. Or, as Rem Koolhaas put it in the *Concept Book* for the new Seattle Public Library, 'The Library represents, maybe along with the prison, the last of the uncontested moral universes: communal accommodations for "good" (or necessary) activities... The moral goodness of the Library is intimately connected to the value of the book: the Library is its fortress, librarians are its guardians...'

In the future, however, the public library will become an institution for co-creation, the attention shifting from offering products (the collection) to organising and facilitating processes related to giving meaning. Users play an important role in this. Opening up and lending out collections will become a social process between individuals.

biedt ruimte voor het delen van inspiratie, kennis, fantasie en verwondering. Upstream is dan even belangrijk als downstream. De bibliotheek verandert van een gebouw waar plaats was voor boekenopslag en 'passieve consumptie' in een instituut waar gebruikers zelf informatie 'taggen', commentariëren en contextualiseren. De bibliotheek wordt een theater voor fantasie en verwondering, een plek waar oude en nieuwe 'verhalen' verteld worden; een werkplaats, ontmoetingsplaats, inspiratieplaats, vindplaats, stilteplaats, podium voor debat, plaats voor reflectie en ruimte voor verbindingen.

De bibliotheek die verhalen wil vertellen met haar collectie heeft meer aan dramaturgie dan aan het toepassen van gebruikelijke ordeningen. Toegankelijkheid en beschikbaarheid van de collectie zijn belangrijk, maar *nóg* belangrijker is dat er betekenisgevende samenhang tussen de bronnen bestaat. Juist door het organiseren van die samenhang kan de openbare bibliotheek zich onderscheiden. Hiervoor is inhoudelijke deskundigheid (kennis van de collectie) nodig, maar bovenal ook het vermogen om op een creatieve manier rijkdom, betekenis en verrassing te organiseren. 'Het verhaal van de collectie.'

'Culturally creative' people will share meaning with one another and stimulate each other to acquaint themselves with other books, music, films, etc. This brings with it a growing need for a new kind of 'authority', which takes up a position with regard to giving meaning and supports people in their continuous search for what is really of value: 'seeking meaning'. The library used to be that authority, the independent body that unlocked qualitative, reliable and, above all, valuable information and made connections between sources and people.

The question is: How can the library continue to be that secure source of information and knowledge with which people want to connect? The authority that supports people in their process of reflection, making use of experts outside as well as inside the library itself? New manifestations of a role that has actually been ours from the beginning? In short picking up where we left off?

The new library

The public library is on the threshold of a radical change. It needs to develop into a versatile facility that inspires people to share knowledge.

De bibliotheek zal daartoe verbindingen moeten maken met allerlei partners in het culturele, educatieve en maatschappelijke veld; met archieven, musea en creatieve instellingen. *Het gaat uiteindelijk om een transitie van klassieke 'harde' waarden, zoals goede toeganbaarheid, zoekgemak, vindbaarheid en onmiddellijke beschikbaarheid, naar toekomstgerichte 'zachte' waarden die veel meer te maken hebben met vertrouwen, kennis, authenticiteit, interpretatie etc.*

Zo kan op een nieuwe manier gestalte gegeven worden aan oude idealen. Want door alle tijden heen hebben mensen behoefte gehad aan verdieping van hun kennis, aan nieuwe inzichten en aan inspiratie en verwondering. De bibliotheek vertegenwoordigt een vaste en stabiele waarde en blijft ook in veranderende tijden aan deze diep-menselijke behoefte tegemoetkomen. *De bibliotheek inspireert de samenleving.*

Agenda voor de toekomst...

Doorgaan waar wij eerst ophielden: dat is de kern van de verandering. De klassieke uitgangspunten van de bibliotheek maken plaats voor nieuwe paradigma's, die wellicht zijn samen te vatten onder de noemer: 'van passief beheer naar actief gebruik'. Bijna vanzelfsprekend ontrolt

A good collection and an attractive presentation no longer suffice. The library of the future provides space for sharing inspiration, knowledge, imagination and surprise, making the upstream as important as the downstream. The library will change from a building providing space for the storage of books and 'passive consumption' to an institute where users 'tag', contextualise and comment on information themselves. The library will become a theatre for imagination and amazement, a place where both old and new 'stories' are told: a place to work, meet, be inspired, to find things and encounter silence; a stage for debate, a site for reflection and a space for connections.

The library that wants to use its collection to tell stories has more to gain from dramaturgy than from applying the usual structures. It is important for the collection to be accessible and available, but it is even more important that a meaningful coherence exists between the sources. It is by organising that coherence that the public library can distinguish itself. This demands expert knowledge of the collection but also and above all the capacity to organise wealth, meaning and the element of surprise in a creative way. This is the 'story of the collection'.

zich dan een soort innovatieagenda, met de opdracht om van het linker- in het rechterraijje terecht te komen:

Van		delen	Naar
	lenen	werkplaats	
	pakhuis	relatie	
	bron	duurzaam	
	goedkoop	adaptief	
	systeem	context	
	content	vragen	
	antwoorden	betekenis	
	belevenis	verhalen	
	systematiek	verrassen	
	ordenen	uitdagen	
	pleasen	excellentie	
	middelmaat	publiek domein	
	'no man's land'	slow cooking	
	fast food	software	
	hardware		

To achieve this, the library will have to connect with all sorts of partners in the cultural, educational and societal sphere: with archives, museums and creative institutions. *What we are ultimately dealing with is a transition from traditional, 'hard' values, such as good accessibility, ease and efficiency of search methods and immediate availability, to 'soft', forward-looking values that are related more to reliability, knowledge, authenticity, interpretation and so forth.*

This is a way of reshaping old ideals. After all, people have felt a need to deepen their knowledge throughout the ages. There has always been need for insight, inspiration and unexpected encounters. The library represents a permanent and stable value and will continue to meet this fundamentally human need in times of change. The library inspires society.

Our agenda for the future...

To pick up where we left off: there lies the core of the change. The traditional pillars of the library make way for new paradigms, which we could perhaps summarise under the header: 'from passive

Deze veranderagenda is inmiddels richtinggevend in verschillende innovatieprojecten die voortgekomen zijn uit *Bibliotheken 2040*. Of het nu om bibliotheekarchitectuur, de opleiding tot bibliothecaris van de toekomst of om de 100 Talenten gaat: in alle gevallen gaat het om dezelfde paradigmawisseling, om dezelfde radicaliteit.

Anne, Anneke, Caroline, Christian, Jannica, Oliver, Renate en Sarike realiseerden hun Partizanenbibliotheek zonder dat ze ook maar enig idee hadden van deze achtergronden. En – heel eerlijk gezegd – wij net zo min! Maar als je nu terugkijkt – en zelfs in de toekomst ontkomen we niet aan terugkijken – , ontdek je alsnog hoe bijzonder dat eerste project was. Het was in alle opzichten werkelijk innovatief, waardoor je kunt zeggen dat *De Bibliotheek van de 100 Talenten* onder een goed gesternte is geboren.

Ooit begonnen als de verborgen bibliotheek van acht kinderen, inmiddels verrijkt met ideeën, ervaringen, voortschrijdend inzicht en verdieping, is het nu een project waarin bij uitstek de nieuwe paradigma's worden verkend. Het is een innovatief concept waarin het actief gebruiken, exploreren en delen van verbeelding en informatie voor en door kinderen centraal staat. Met recht een ontwikkellaboratorium voor nieuwe vormen van bibliotheekwerk, waarvan de eerste prototypes inmiddels gerealiseerd

organisation to active use'. A form of innovation agenda then unfolds almost as a matter of course, our task being to move from the left-hand column into the right-hand column:

From			To
	lending	sharing	
	warehouse	workshop	
	source	relationship	
	cheap	sustainable	
	system	adaptable	
	content	context	
	answers	questions	
	experience	meaning	
	systematising	storytelling	
	organising	surprising	
	pleasing	challenging	
	average	excellent	
	no man's land	the public domain	
	fast food	slow cooking	
	hardware	software	

zijn in onder meer de nieuwe centrale openbare bibliotheek van Amsterdam (OBA) en Heerhugowaard.

Centraal in het concept staan nieuwe vormen van toegankelijkheid en kennisdeling. *De Bibliotheek van de 100 Talenten* wil een bibliotheek zijn waar kinderen werkelijk met een collectie kunnen werken. Zij wil kinderen uitdagen om hun eigen mening, ervaringen, bevindingen en ideeën te ontdekken en met elkaar te delen. Met het enthousiasme en de vaardigheden van de kinderen als uitgangspunt wordt inhoud gegeven aan alle facetten van mediawijsheid. Kinderen zijn bij uitstek veelzijdige 'multitaskende' ervaringsdeskundigen in het gebruik van nieuwe en oude media en inspireren elkaar en de bibliotheek. Dat is het streven.

Het gebruik van Meervoudige Intelligentie bleek hierbij een zeer belangrijke verrijking. Uitgangspunt in de theorie van de Meervoudige Intelligentie is dat iedereen talenten heeft die niet zomaar als 'meer of minder intelligent' te betitelen zijn. Doordat bij iedereen weer andere intelligenties het sterkst ontwikkeld zijn, bestaan er verschillende soorten slimheid. Iedereen is op zijn eigen manier 'slim en knap'. Dat geldt ook voor kinderen. Het ene kind blinkt uit in rekenen en wiskunde, maar presteert minder op het gebied van taal. Een ander kind kan ontzettend

This agenda for change is already guiding various innovative projects that have followed on from *Libraries 2040*. Whether these are about library architecture, the education of future librarians or 100 Talents: the same paradigm shift and the same radical spirit are involved in all cases.

Anne, Anneke, Caroline, Christian, Jannica, Oliver, Renate and Sarike created their Partisan library without any knowledge of these ideas. And, to be honest, we were just as oblivious! But looking back on it now – and we will not be able to avoid looking back even in the future – you cannot help being struck by the uniqueness of that project. It was truly innovative in every way, and you could say that, because of this, *The Library of the 100 Talents* was born under a lucky star. What began as the hidden library of eight children and was subsequently enriched by ideas, experiences, progressive insight and depth, now stands out as a project in which the new paradigms are explored. It is an innovative concept that revolves around the active use, exploration and sharing of imagination and information for and by children. It is rightfully seen as a laboratory for the development of new forms of library work, of which

goed tekenen en knutselen, maar heeft moeite met theorie en gesproken uitleg. Dit verschilt per kind.

Voor de 100 Talenten is dit een interessante invalshoek gebleken, omdat er in feite allerlei nieuwe vormen van 'interfaces' tussen kind en collectie kunnen ontstaan. De klassieke bibliotheek is door haar huidige opstelling in kasten, haar catalogi en programmering vooral toegankelijk en bruikbaar voor logische en 'talige' kinderen. Maar in het project van de 100 Talenten hebben wij ons de vraag gesteld of de bibliotheek ook toegankelijk te maken is via muziek, beweging, ruimtelijk inzicht en andere vormen van Meervoudige Intelligentie.

Daarmee stijgt het concept van de 100 Talenten uit boven een inrichtingsconcept of zomaar een vorm van kinderparticipatie. Het is een innovatief concept, waarin niet langer de klassieke bibliotheekprocessen (inrichting, uitlenen, etc.) centraal staan, maar waarin volop ruimte wordt gegeven aan de 'veelzijdige rijkdom' van het kind. Het kind zelf wordt serieus genomen als co-creator van nieuwe bibliotheekprocessen.

Door de inzet van nieuwe technologie en de toepassing van Meervoudige Intelligentie, maar vooral door het kind serieus te nemen als co-creator

the first prototypes have already been completed in the Amsterdam Public Library and in the Heerhugowaard Library.

New forms of accessibility and sharing knowledge are at the heart of the concept. *The Library of the 100 Talents* aims to be a library where children can really work with the collection. It aims to challenge children to discover their own opinions, experiences, conclusions and ideas and to share them with each other. By taking children's enthusiasm and skills as the starting point new meaning is given to all aspects of media knowledge. Children are eminently qualified as all-round, 'multi-tasking', hands-on experts in using new and old media and they inspire one another as well as the library. That is the aim.

The use of Multiple Intelligences proved to be a very important enrichment of this process. The theory of Multiple Intelligences is based on the belief that everyone has talents that cannot be simply labelled as more intelligent or less intelligent. Since it varies from individual to individual which types of intelligence develop, there are different ways of being smart. Everyone is smart or clever in their own way. Some

van de bibliotheek van de toekomst, gaat de jeugdbibliotheek een opwindende en inspirerende toekomst tegemoet.

Wij zijn nog maar pas begonnen...

children excel at maths but do not do as well when it comes to language. Another child might be very good at drawing and crafts but might have difficulty with theoretical subject matter or with verbal explanation. This varies from child to child.

This has proved to be an interesting angle for the 100 Talents, because it means all kinds of new 'interfaces' can arise between children and collections. Because of its current organisation in bookcases, its catalogues and its programming, the traditional library is particularly suited to children who are logic- and language-oriented. The question we posed in the 100 Talents project is whether it is possible to make the library accessible via music, movement, spatial aptitude and other alternative forms of intelligence.

As such, the concept of the 100 Talents is much more than just an organising concept or a form of child participation. It is an innovative concept that is no longer organised around the traditional library processes (physical organisation, lending, etc.) but that gives plenty of space to the 'multi-faceted richness' that the children themselves possess.

Children are taken seriously as co-creators in the library processes. By applying new technologies and the theory of multiple intelligences, but above all by taking children seriously in their role as co-creators of the library of the future, the youth library is heading for an exciting and inspiring future.

We have only just begun...

Matthew Rogers

De Bibliotheek van de 100 Talenten in een cultuur van participatie

uitgaande van een interview met Henry Jenkins

The Library of the 100 Talents and participatory culture

based on an interview with Henry Jenkins

In een vragensessie met de Vereniging van Openbare Bibliotheken (VOB) kwam naar voren hoe Henry Jenkins denkt jonge mensen te kunnen overhalen om de bibliotheek te bezoeken.

Jenkins, medeoprichter en directeur van het Comparative Media Studies Program aan het Massachusetts Institute of Technology (MIT) in de VS, publiceerde onlangs een witboek getiteld *Confronting the Challenges of the Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*. Het witboek werd gefinancierd door de in Chicago gevestigde John D. and Catherine T. MacArthur Foundation, een stichting met een fonds van 7 miljard dollar die steun verleent aan creatieve mensen en doelgerichte instellingen die zich inzetten voor een rechtvaardige, groene en vredelievende wereld.

In a series of questions posed by the Vereniging van Openbare Bibliotheken (VOB – the Netherlands Public Library Association) Henry Jenkins threw light on how to attract young people into the library.

Jenkins, co-founder and director of the Comparative Media Studies Program at the Massachusetts Institute of Technology (MIT) in the USA, recently published a white paper entitled *Confronting the Challenges of the Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*. The paper was funded by the John D. and Catherine T. MacArthur Foundation, a 7 billion dollar fund based in Chicago that 'supports creative people and effective institutions committed to building a more just, verdant, and peaceful world.'

In zowel het witboek als in de schriftelijke antwoorden van Jenkins op de vragen van de VOB komt aan de orde dat het mediagebruik van jonge mensen een cultuur heeft doen ontstaan die grotendeels onbekend is binnen de traditionele maatschappelijke stromingen. Gebaseerd op deze ontdekking, geeft Jenkins concrete adviezen over de wijze waarop binnen *De Bibliotheek van de 100 Talenten* een 'participatiecultuur' kan worden gecreëerd. Participatiecultuur (*participatory culture*) is de mediatheorie die Jenkins internationale erkenning heeft opgeleverd.

Zilverkleurige pakjes voetbalplaatjes kregen kinderen met veel enthousiasme naar de Albert Heijn. Wat zou de jeugd kunnen bewegen om met net zoveel enthousiasme naar *De Bibliotheek van de 100 Talenten* te komen? De supermarktactie zorgde ervoor dat kinderen hun ouders naar Albert Heijn stuurden om boodschappen te doen, zodat ze nog meer plaatjes mee konden brengen. Op een ijskoude dag in februari moest een Albert Heijn in Nijmegen zelfs dranghekken plaatsen vanwege de

Both the white paper and Jenkins' written responses to the VOB questions discuss how young people's use of media has created a culture that is largely unknown within the traditional channels of society. Using this newfound information, Jenkins offers concrete advise about how to create a 'participatory culture' within *The Library of the 100 Talents*. Participatory Culture is the media theory that has given Jenkins international acclaim.

What would bring youngsters into *The Library of the 100 Talents* with the same enthusiasm that Dutch kids went into the Albert Heijn grocery stores for those silver-coated packets of football cards? That supermarket promotion had youngsters *making sure* that their parents shopped at Albert Heijn so that they could bring home more cards. On one sub-zero day in February, a store in the city of Nijmegen had to use crowd control barriers because so many boys and girls were waiting outside to ask the adult shoppers for their cards as they exited the store.

vele jongens en meisjes die buiten stonden om volwassen klanten bij het verlaten van de supermarkt om hun plaatjes te vragen.

Als marketingtool waren de voetbalplaatjes een absoluut succes. Maar wat is de relevantie van een supermarkt-gimmick voor een jeugdbibliotheek? Is een bibliotheek in staat net zoveel enthousiasme en aanloop van jonge mensen te bewerkstelligen?

Henry Jenkins, directeur van het Comparative Media Studies Program aan het Massachusetts Institute of Technology (MIT) in de VS, beschouwt het oproepen van een dergelijk groot enthousiasme ook als een reële mogelijkheid voor jeugdbibliotheken. In zekere zin creëerden de voetbalplaatjes onder de kinderen iets wat Jenkins een 'participatie-cultuur' noemt. Als een jeugdbibliotheek een manier zou kunnen vinden om zo'n participatiecultuur te laten ontstaan, zou er zowel binnen als buiten het bibliotheekgebouw sprake zijn van datzelfde enthousiasme.

De wereld van digitale informatie heeft volgens Jenkins onder de jeugd een nieuwe cultuur doen ontstaan – een cultuur waaraan elk individu vrij deel kan nemen op een zelfgekozen niveau en waarin alle deelname-niveaus gerespecteerd worden. Deze vormen van interactie zijn

As a marketing tool, the cards were certainly a success. But how can a grocery store gimmick be relevant to a youth library? How can a library hope to generate that kind of interest and contact with young people?

Henry Jenkins, director of the Comparative Media Studies Program at the Massachusetts Institute of Technology (MIT) in the USA, would consider such intense enthusiasm a real possibility for a youth library. From a certain vantage point, those football cards created what Jenkins calls a 'participatory culture' among Dutch kids. And if a youth library can find a way to create a participatory culture, then that same enthusiasm would flow within – and without – the library building.

To Jenkins, the world of digital information has created a new culture among youth – one in which each person participates freely at his or her own chosen level, and where all levels of participation are valued. These kinds of interactions represent Jenkins' media theory of 'Participatory Culture'. Jenkins defines this culture specifically as something with 'relatively low barriers to artistic expression and civic engagement, strong support for creating and sharing one's creations,

kenmerkend voor Jenkins' mediatheorie van de 'participatiecultuur'. Meer specifiek definieert Jenkins dit als een cultuur met 'relatief lage drempels voor artistieke expressie en maatschappelijke betrokkenheid, sterk draagvlak voor het creëren en onderling delen van eigen creaties en een bepaald soort informeel mentorschap, waarbij de kennis van de meest ervaren personen doorgegeven wordt aan nieuwelingen'.

Maar waarin 'participeert' deze jeugd dan precies? Wat doen ze met elkaar in die nieuwe cultuur? Het fenomeen van de voetbalplaatjes van Albert Heijn kan ons inzicht verschaffen in de werking van Jenkins' participatiecultuurtheorie in de praktijk. De kinderen verzamelden die plaatjes. Ze ruilden ze. Ze spraken erover tijdens en na schooltijd, online en over de telefoon – ze uitten zich via diverse mediavormen. En de kennis verspreidde zich als een virus.

Op grond van dit jeugdgedrag heeft Jenkins zijn participatiecultuurtheorie ontwikkeld. Het is een richtlijn voor mensen – zoals jeugdbibliotheacarissen en leraren – die deel uit willen maken van het proces van de jongere generatie om informatie te verkrijgen, te verwerken en te creëren. Jenkins hoopt begrip te kweken voor de wijze waarop jonge mensen zich in ons digitale tijdperk vrij tussen verschillende media-

and some type of informal mentorship whereby what is known by the most experienced is passed along to novices.'

But what exactly do these youth 'participate' in? What do they do with each other in this new culture? The phenomenon of the Albert Heijn football cards could provide some insights about how Jenkins' theory of Participatory Culture works in real life. The kids collected those cards. They traded them. They talked about them during school and after school, online and on the telephone – expressing themselves via various media modalities. And the knowledge spread like a virus.

Within the framework of this type of youth behavior, Jenkins has developed his Participatory Culture theory. It offers guidance for those – like youth librarians and teachers – who want to participate in the younger generations' process of accessing, assimilating, and creating information. Jenkins hopes to provide an understanding of how young people in our digital age move freely across various media, how they exchange information, and how they constantly process and express knowledge throughout the media channels. This entire process could be

vormen bewegen, hoe ze informatie uitwisselen en hoe ze voortdurend kennis verwerken en verspreiden via de mediakanalen. Dit hele proces kan omschreven worden als de 'nieuwe mediageletterdheid', waarin kinderen leren informatie te verkrijgen en te delen, elkaars bijdrage aan de algemene kennisverzameling leren waarderen en uiteindelijk ook hun eigen media-uitingen leren produceren, om het contact met hun leeftijdgenoten binnen de participatiecultuur verder te versterken.

Dit laatste aspect, het vermogen om media te creëren, ziet Jenkins als het meest kenmerkende van dit digitale tijdperk. De creatie van media is voor Jenkins net zo veranderlijk als de cultuur zelf. Het kan alles betekenen, van het online creëren en delen van verhalen of het aanmaken van een identiteit in een fictieve wereld tot het simpelweg maken van filmpjes of documenten over onderwerpen die hen interesseren. Kinderen die thuis zijn op sociale netwerksites, de betrouwbaarheid van online informatie kunnen afwegen en online relaties kunnen ontwikkelen met mensen die ze nog nooit hebben ontmoet, 'hebben belangrijke vaardigheden ontwikkeld, waarmee ze uitgerust zijn voor de werkomgeving van de toekomst', aldus Jenkins.

termed the 'new media literacy' in which children learn to access and share information, recognize each other's contribution to the general pool of knowledge, and also, ultimately, produce their own media expressions in an effort to further connect with their peers within the participatory culture.

It is this last aspect of the culture, the ability to create media, which Jenkins sees as the defining trait of this digital age. For Jenkins the concept of creating media is as fluid as the culture itself. It can mean everything from creating and sharing stories online to creating an identity in a fictional world to simply making videos or documents about things that interest them. Kids who know how to navigate social network sites, who can weigh the credibility of online information, and who can develop relationships online with people they have never met 'have acquired important skills which will prepare them for the workplace of the future,' says Jenkins.

But what relevance does all this focus on digital media have for a library? A library is a physical space, not cyber space. A library has

Maar wat betekent al die nadruk op digitale media voor een bibliotheek? Een bibliotheek is een fysieke ruimte, geen digitale. Een bibliotheek heeft boeken en personeel, dingen die je kunt aanraken en mensen die echt bestaan. Begrijpelijke bedenkingen waar Jenkins twee antwoorden op heeft. Allereerst moet een succesvolle bibliotheek zowel een 'tastbare als een virtuele gemeenschap om zich heen hebben. Leden moeten het gevoel hebben dat ze op betekenisvolle wijze kunnen deelnemen, ook als ze niet in staat zijn om de bibliotheek fysiek te bezoeken'. Jenkins meent dat de uitdaging voor de bibliotheek is om zich te positioneren als een aanvulling op de door jongeren gebruikte digitale communicatiemedia, zoals Facebook, SMS, Yahoo Messenger, mobiele en vaste telefoons. In plaats van een plek die zo af en toe bezocht wordt, moet de bibliotheek een centrale plaats in het digitale sociale netwerk zijn.

Jenkins legt uit dat participatieculturen desondanks niet afhankelijk zijn van digitale media. Volgens Jenkins leefde zijn grootmoeder decennia voordat computers werden uitgevonden al in een participatiecultuur. Als verbindend element voor het creëren van een participatiecultuur gebruikte zijn grootmoeder geen digitaal medium, maar haar vaardigheid in het maken van quilts. Ze kwam regelmatig samen met

books and staff, things you can actually touch and people who actually exist. Jenkins has two responses to these understandable misgivings. Firstly, any successful youth library will have to have both 'a face-to-face and a virtual community around it. Members need to feel like they can participate in meaningful ways even if they are not able to physically visit the library.' Jenkins says that the challenge will be for the library to position itself as a complement to how youths already interact with each other digitally – through Facebook, text messages, Yahoo Messenger, mobile phones, home telephones and the like. The library will have to be a central part of this digitally focused social network rather than a place to occasionally visit.

That being said, Jenkins also explains that participatory cultures are not dependent upon digital media. In Jenkins' understanding, his grandmother was in a participatory culture decades before computers were invented. Instead of digital media as the connecting instrument, his grandmother used her ability to sew quilts as a means of creating a participatory culture. She would meet regularly with a group of other women who were also sewing quilts. They would visit with each other,

een groep vrouwen die quilts maakten. Ze kwamen bij elkaar op bezoek, lieten hun werk zien, wisselden complimenten en ideeën uit en vroegen elkaar advies over de specifieke problemen die zich voordeden bij het maken van quilts.

Net als in de huidige participatieculturen, ontmoetten die vrouwen elkaar op een informele manier; ze deelden vaardigheden en middelen. Sommigen waren deskundig in bepaalde aspecten van het maken van een quilt, maar geen van hen was op alle terreinen een expert. Ook stond het iedereen die interesse had in quilts vrij om lid te worden. Ruim voordat internet bestond, creëerden mensen al participatieculturen om op een informele manier interesses en informatie te delen. Als andere voorbeelden noemt Jenkins de amateurradio in de beginjaren van de twintigste eeuw en ondergrondse kranten in de jaren 60 en 70.

Zou het niet prachtig zijn als kinderen *De Bibliotheek van de 100 Talenten* gebruikten om hun eigen participatiecultuur te creëren? Jenkins: 'Waarom niet?' Volgens hem beschikt een bibliotheek over de basis-ingredienten om zo'n plek te kunnen worden. Allereerst zijn kinderen niet verplicht naar de bibliotheek te komen. Het is hun eigen keuze en dat plaatst de bibliotheek in een gunstige positie. De nieuwe digitale cultuur

show their work, exchange compliments and ideas, and ask advice from each other about how to solve particular sewing problems with their quilts.

Like the participatory cultures of today, that group of women met informally; they shared skills and resources; some were experts on certain aspects of making a quilt but no one was an expert on everything. And membership was always open to anyone who simply had an interest in quilts. Well before the creation of the Internet, people created these participatory cultures to informally share their interests and information. Jenkins mentioned early amateur radio in the 1900s and underground newspapers in the 1960s and 1970s as other examples.

And wouldn't it be wonderful if kids used *The Library of the 100 Talents* to create their own participatory culture? Jenkins responds, 'Why not?' He says a library has many key ingredients that would allow it to become just such a place. First of all, kids don't have to go to the library. It's their choice, and that puts the library in an advantageous position. The new digital culture blossoms in a universe of free choice. *The Library of the*

gedijt in een wereld van vrije keuze. *De Bibliotheek van de 100 Talenten* biedt zich simpelweg aan als een hulpbron voor kinderen. Jenkins wijst er overigens wel op dat aanbieden nog niet betekent dat kinderen het ook accepteren. Hij waarschuwt voor de aanname 'als je het bouwt, zullen ze komen'. (Hij verwijst hier naar de zin 'if you build it, they will come' uit *Shoeless Joe*, een Amerikaans boek dat later is verfilmd als *Field of Dreams*.)

Jenkins oppert dat jeugdbibliotheken, willen zij een aantrekkelijke omgeving worden voor een participatiecultuur, manieren moeten vinden om actief nieuwe leden te werven. Hij neemt sociale netwerksites als voorbeeld en legt uit dat de meest succesvolle sites hun actieve leden opdracht geven om nieuwe leden te werven. De crux is een sterk netwerk te creëren waarin 'oudgedienden de nieuwkomers over de participatiedrempel helpen' en waarin alle leden het gevoel hebben dat 'de gemeenschap profiteert van de creatieve bijdragen van deze nieuwe leden'. Daarnaast drukt Jenkins jeugdbibliothecarissen op het hart 'dat er niet één gouden formule is die voor ieder lid werkt, dat er vele verschillende manieren zijn waarop leden een bijdrage kunnen leveren en dat elk van die manieren erkenning en respect dient af te dwingen'. Een andere manier om het aantal lidmaatschappen te laten toenemen,

100 Talents is simply offering itself as a resource for kids. Jenkins gives a warning though. Just because you make the offer, doesn't mean that kids will accept it. He warned against the presumption that 'if you build it, they will come'. (He is referring to a line from an American book which was later made into a film called *Field of Dreams*.)

To become a desirable space/place for a participatory culture, Jenkins suggests that youth libraries find ways to actively seek new members. He used successful social networking websites as an guide post, and explained that the successful ones 'deputize' their active members with the task of seeking out new members. The key is to create a strong support system in which 'veterans help newbies over the hump into participation' and that all members feel that 'the community benefits from the creative contributions of these new members'. Jenkins further advises youth librarians 'that no single incentive works for every member, that there have to be many different ways to contribute and that each of them has to command respect and recognition'.

wordt al jaren toegepast door jeugdbibliothecarissen: kinderen de ruimte geven om te spelen. Het werkt en het is een creatieve manier om die eerste en belangrijkste stap te realiseren: kinderen het gebouw binnenkrijgen. Jenkins definieert 'spelen' als een kernvaardigheid binnen de participatiecultuur. En hij benadrukt dat de bibliothecaris degene is die de jongeren bewuster kan maken van het feit dat hun spel eigenlijk een belangrijk onderdeel is van het leerproces. Jenkins vergeleek dit gedrag met dat van kinderen in een jagersgemeenschap: zij spelen met pijn en boog voordat ze met de volwassenen mee op jacht mogen.

Door een beschermde omgeving te creëren, waarin de jeugd met nieuwe vormen van technologie en kennis speelt, vervullen bibliothecarissen een essentiële rol in de participatiecultuur. Jenkins zegt dat een ideale bibliotheekomgeving een kind de kans geeft om volledig op te gaan (*geeking out*) in een specifiek kennisdomein, zoals een computerspel, hobby of voetbalplaatjesverzameling. De rol van de jeugdbibliothecaris in dit proces is kinderen de gelegenheid bieden om dingen uit te proberen, hun eigen doelen na te streven en van hun fouten te leren.

Volgens Jenkins is fouten maken zonder angst voor de gevolgen een belangrijk aspect van spelen in het digitale tijdperk. Jenkins ziet erg

Another tool for building membership is something youth librarians have already been doing for years: allowing kids to *play*. It works and it is a creative way to overcome that first and most important step – getting kids into the building. Jenkins defined 'play' as a core skill within the participatory culture. And he emphasized that it is the librarian who can invite the youngsters to be more conscious of how their play is actually an important part of the learning process. Jenkins compared this behaviour to children in a hunting society who play with their bows and arrows before they are allowed to hunt with the adults. By creating a protected environment in which youngsters play with the new forms of technology and knowledge, librarians fulfil an essential role in a participatory culture. Jenkins says that an ideal library space would allow a youngster to 'geek out', which is an American expression for immersing yourself in a specific body of knowledge, be it a video game, hobby or a football card collection. During the 'geeking', the youth librarian's role would simply be to allow kids to try things out, pursue their own goals, and learn from their mistakes. Jenkins says that making mistakes without a concern for being wrong or right is a key aspect of playing in the digital age. In the end, Jenkins is extremely

veel in de rol die jeugdbibliothecarissen kunnen vervullen als zij hun jonge leden de gelegenheid geven om te spelen.

'Bibliothecarissen verkeren in een unieke positie om bereidwillige ondersteuning en advisering te bieden die jongeren helpt de vaardigheden en kennis te ontwikkelen die zij nodig hebben om een creatieve, verantwoordelijke en weloverwogen bijdrage aan de participatiecultuur te leveren.'

Jenkins heeft nog een derde suggestie om de interesse te vergroten, waarbij mogelijk de collectie van de bibliotheek kan worden benut. In lijn met zijn focus op digitale media, schetst hij een situatie waarin studenten een populair verhaal met behulp van verschillende soorten media uitbreiden of veranderen. Eén van zijn successen betrof een aantal studenten dat de barscène uit de eerste *Star Wars*-film als platform gebruikte voor het creëren van verhalen over de onbekende personages die in de bar aan het drinken zijn. In overeenstemming met het gevarieerde gebruik van media in een participatiecultuur, maakten de studenten hun verhalen met behulp van PowerPoint, tekeningen, filmprojectors, camera's, sms-berichten en zelfs eigen acteerprestaties. Dit proces motiveerde hen – in de woorden van Jenkins – 'om na te

supportive and encouraging of the role that youth librarians can play when allowing their young members to play:

'Librarians are uniquely situated to provide the kind of welcoming support and mentoring advice that can help a young person develop the skills and knowledge they need to be a creative, responsible, thoughtful contributor to participatory culture.'

Jenkins offers a third suggestion for building interest: one that might possibly build through out the collection of the library. In keeping with his focus on digital media, Jenkins' suggestions revolve around students expanding or altering a popular story via different types of media. One of his successes involved students using the cantina scene of the first *Star Wars* film as a platform for creating stories about the unknown characters drinking in the bar. In keeping with the fluid use of media in a participatory culture, the students created their stories using PowerPoint, hand drawings, movie projectors, cameras, text messages, and even their own acting. In Jenkins' words, this process encouraged them 'to think about what each tool contributes to their

denken over de bijdrage van elk van die media aan de algehele beleving van het verhaal, alsmede over de elementen die in elk medium onveranderd moesten blijven om er voor te zorgen dat de kijkers de personages en situaties konden herkennen’.

Mocht een dergelijk project te geavanceerd of te media-intensief zijn, dan stelt Jenkins voor om simpelweg een bekend verhaal of een gebeurtenis te nemen en die uit te breiden of te veranderen. Ook dat kan een groepsproces zijn. In dat geval veranderen de ideeën van het digitale tijdperk de traditionele opvattingen van autonome creativiteit. Met de roman *Moby Dick* van Herman Melville als voorbeeld, toont Jenkins hoe zelfs deze klassieker gezien kan worden als een creatie die door participatie is ontstaan. Melville mixte informatie over de walvisvaart in de 19e eeuw en de gemeenschap in New England om een verhaal te creëren over een jongeman genaamd Ismaël die nooit eerder op een walvisvaarder was geweest. Jenkins beschouwt het begrip ‘autonome creativiteit’ als een mythe: alle creatieve uitingen zijn schatplichtig aan, borduren voort op en voegen toe aan dat wat eerder is geweest.

Op dezelfde manier kunnen kinderen van bijna elke leeftijd die *De Bibliotheek van de 100 Talenten* bezoeken zichzelf als potentiële schrijvers gaan

overall experience of the story as well as what needs to remain the same for viewers to recognize the same characters and situations across these various media’.

If such a project seems too advanced or media-intensive, Jenkins also suggests simply taking a well-known story or event and expanding or altering it. This, too, can be a group process. In this context, the ideas of the digital age change the traditional concepts of autonomous creativity. Jenkins used Herman Melville’s novel *Moby Dick* as an example to show how even this classic story can be seen as a participatory creation. Melville ‘remixed’ information about the 19th century whaling industry and New England society to create a story about a young man named Ishmael who had never before been on a whaling ship. Jenkins considers the notion of ‘autonomous creativity’ a myth. All creative output draws on, elaborates and expands what came before it.

In the same way, kids of nearly any age coming into *The Library of the 100 Talents* can begin to see themselves as potential authors who can create a story about anything that interests them. Jenkins referenced the website www.tikatok.com as an example of how young children can

zien die een verhaal kunnen creëren over wat hen ook maar interesseert. De website www.tikatok.com is volgens Jenkins een voorbeeld van hoe jonge kinderen enthousiast kunnen worden over het publiceren van hun eigen boeken. Streven in het opbouwproces van een participatiecultuur in de jeugdbibliotheek is om kinderen het gevoel te geven dat ook zij een creatieve bijdrage kunnen leveren en een gemeenschapsgevoel kunnen ontwikkelen met anderen die eveneens een inspanning leveren.

Het nauwe contact dat Jenkins heeft met jongvolwassenen en hun mediagebruik heeft duidelijk tot een aantal uitdagende en in sommige gevallen zelfs revolutionaire ideeën geleid; ideeën voor bibliothecarissen, leraren, ouders en iedereen die duurzaam contact wil opbouwen met jongere generaties. Volgens Jenkins schuilt de uitdaging voor bibliothecarissen vooral in 'het vinden van manieren om opnieuw vorm te geven aan de ruimte en het herdefiniëren van beleid om samenwerking te versterken, om plaatsen te creëren waar groepen met gedeelde interesses gemakkelijk samen kunnen komen om aan gemeenschappelijke doelen te werken'. Voorbij het Dewey Decimale classificatiesysteem ligt de nieuwe wereld van wat Jenkins noemt 'de open folksonomy, een systeem van trefwoorden (tags) dat gevoed wordt door een grote diversiteit aan mensen met een breed scala aan interesses'. Hij definieert dit

become enthusiastic about publishing their own books. The goal in the process of building the youth library's participatory culture is for kids to feel that they have a creative contribution to make and to build a sense of community with others who are also contributing to the effort.

Jenkins' significant contact with young adults and their use of media has clearly engendered some challenging, and in some respects even revolutionary, ideas for librarians, teachers, parents or anyone else who wishes to make lasting contact with younger generations. For librarians in particular, Jenkins says that the challenge will be 'to figure out how to redesign the space and rewrite policies to support collaboration, to become spaces where groups of shared interests can easily form and work together towards common goals'. Beyond the Dewey Decimal system lies a new world of what Jenkins calls 'the more open-ended folksonomy based on many different people *tagging* materials based on a much broader array of interests'. He defines the Internet classification system of *tagging* as one way to apply 'the mechanisms of collective intelligence to redesign how libraries are organized at the most fundamental level'.

systeem van tagging als een manier om 'de werking van collectieve intelligentie te benutten om fundamentele veranderingen door te voeren in de organisatiestructuur van bibliotheken'.

Jenkins' benadering van kennis als een sociale en collectieve vorm van intelligentie wordt voortdurend gevoed. Hij herinnert zich een gesprek met Jimmy Wales, de oprichter van Wikipedia, waarin ze de betrouwbaarheid van de informatie op de site bespraken. Wales vertelde Jenkins dat mensen de verkeerde vraag stelden als ze vroegen: 'Wanneer is informatie op Wikipedia onjuist?' De goede vraag is: 'Wanneer is informatie op Wikipedia juist?' Wales ziet Wikipedia als een werk in uitvoering; het tot stand brengen van een ogenschijnlijk onuitputtelijke bron van informatie waarin iedereen informatie kan delen en verfijnen, vereist een zekere hoeveelheid geduld en respect voor de grilligheden van het proces.

Jenkins nam Wikipedia als voorbeeld, omdat het een belangrijke les inhoudt voor bibliothecarissen in het digitale tijdperk: een bibliothecaris kan niet langer degene zijn die alle antwoorden heeft. De bibliothecaris genereert de juiste vragen. Een bibliothecaris is niet langer in staat om informatiebronnen te beoordelen, bijvoorbeeld door te beweren dat een officiële encyclopedie betrouwbaarder is dan Wikipedia. In plaats

But Jenkins' perspective on knowledge as a social and collective form of intelligence is on-going. He recalls a conversation that he had with Wikipedia founder Jimmy Wales, in which they discussed the relative quality of information on the site. Wales told Jenkins that people were asking the wrong question when they asked, 'When is Wikipedia information wrong?' The right question is, 'When is Wikipedia information right?' To Wales, Wikipedia is a work in progress, and the process of gathering a seemingly unlimited source of information for all to share and refine requires a certain amount of patience and respect for the vagaries of the process.

Jenkins keyed on Wikipedia, because it represents an important lesson for librarians in the digital age: no longer can a librarian be a person with the answers. The librarian is a facilitator of the right questions. No longer can a librarian make judgments about sources of information, such as claiming that an encyclopedia is more reliable than Wikipedia. In a participatory culture, librarians can instead choose to take the role as a resource helping a young person evaluate the relative reliability of information. Using the same example of an encyclopedia versus

daarvan kunnen bibliothecarissen in een participatiecultuur zelf de rol van informatiebron op zich nemen en als zodanig jongeren helpen bij het beoordelen van de betrouwbaarheid van informatie. Als het om de vergelijking tussen een officiële encyclopedie en Wikipedia gaat, kan de bibliothecaris uitleggen dat de publicatiedatum van een encyclopedie de inhoud en uiteindelijk ook de betrouwbaarheid ervan beïnvloedt. Zo kan de vaardigheid om vast te stellen in hoeverre informatie in een bepaald Wikipedia-artikel al geverifieerd is ook belangrijke informatie zijn voor een jongere die probeert de betrouwbaarheid van informatie vast te stellen. Daarnaast kan Wikipedia ook een springplank zijn naar andere informatiebronnen; de bibliothecaris kan als gids fungeren in die verwijzingen naar andere bronnen.

Jenkins ziet een nieuwe rol voor de jeugdbibliothecaris als 'gids, generator van vragen en coach, die jonge mensen helpt bruikbare strategieën te ontwikkelen met behulp waarvan zij kunnen onderscheiden wat in de overvloed aan informatiebronnen op internet de moeite waard is om te weten'. De beschikbaarheid van een enorme hoeveelheid informatie uit een grote verscheidenheid aan bronnen stelt jongeren voor een uitdaging. Jenkins zegt dat jonge mensen begeleiding nodig hebben van mensen 'die begrijpen wat de risico's en kansen in een

Wikipedia, Jenkins explained that the librarian can explain how the date of publication of an encyclopedia affects its content and, ultimately, its reliability. Similarly, the ability to assess where a particular Wikipedia article is in the vetting process would also be important information to a youth assessing the relative credibility of information. Furthermore, the Wikipedia resource can also be a springboard for other sources of information, and the librarian could help guide the way to these additional resources.

Jenkins sees the new role of youth librarians as 'tour guides, facilitators, and coaches who help young people acquire meaningful strategies for accessing what they need to know from the expanded set of informational resources the web represents'. With so much information available from so many random sources, the web also presents a challenge to youngsters. Jenkins says young people need guidance from those 'who understand the risks and opportunities represented by participatory culture'. But, if the youth librarian succeeds in fulfilling this role, then Jenkins says that it 'would be hard to underestimate the importance of libraries in this process, especially in a world where many young

participatiecultuur zijn'. Als de jeugdbibliothecaris erin slaagt deze rol te vervullen, dan kan volgens Jenkins 'het belang van bibliotheken in dit proces niet snel worden onderschat, zeker niet in een wereld waarin veel jonge mensen alleen toegang tot het openbare netwerk hebben via computers op school en in de openbare bibliotheek'. Als bibliotheken aansluiting weten te vinden bij de wijze waarop jongeren in dit digitale tijdperk informatie beschouwen en classificeren, kunnen zij een cruciale rol vervullen als een plaats waar jongeren 'hun eigen perceptie van deskundigheid kunnen ontwikkelen'. Maar het hoofdingrediënt in dit alles is spelen. Volgens Jenkins heeft iets pas een grote kans van slagen als het ook leuk is. 'Nu ontwikkelen kinderen spelenderwijs vaardigheden die later in hun leven van vitaal belang zullen blijken.'

people's only access to the networked public is through computers in school and public libraries'. If libraries can adapt to how youth of the digital age perceive and classify information, then libraries can fulfil a vital role as a place for young people 'to evolve their own sense of expertise'. But the key ingredient to all of this is *play*. For Jenkins, nothing is more critical to success than having fun: 'Right now, children are playing with skills which will take on vital importance for more serious tasks when they get older'.

Mediacompetenties - een overzicht

In een participatiecultuur verschuift de nadruk van individuele geletterdheid naar de vaardigheden die nodig zijn om deel uit te maken van een virtuele gemeenschap. Door het gebruik van digitale media worden dus andere vormen van intelligentie aangesproken. Deze 'nieuwe geletterdheid' is gedeeltelijk gebaseerd op klassieke geletterdheid, onderzoekend vermogen, technische vaardigheden en kritische analyse, zoals op school wordt onderwezen. Het is echter vooral gestoeld op sociale vaardigheden die ontwikkeld worden door samenwerking en netwerken.

Henry Jenkins benoemt de volgende mediacompetenties:

spel – het vermogen om te experimenteren met je omgeving als een manier om problemen op te lossen;

performance – het vermogen om alternatieve identiteiten aan te nemen met als doel improvisatie en ontdekking, bijvoorbeeld rollenspel;

New literacy skills - a summary

Participatory culture shifts the focus of literacy from one of individual expression to community involvement. Other intelligences may be addressed through these skills by using digital tools for instance. New literacies build on the foundation of traditional literacy, research skills, technical skills, and critical analysis skills taught in the classroom. At the same time, these new literacies almost all involve social skills developed through collaboration and networking.

Henry Jenkins sums up the following new skills:

play – the capacity to experiment with one's surroundings as a form of problem-solving;

performance – the ability to adopt alternative identities for the purpose of improvisation and discovery;

bron source:

Henry Jenkins,
Building the Field of Digital Media and Learning
Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century, 2006. MacArthur Foundation, (p. 2-5)

simulatie – het vermogen om dynamische modellen van echte werelden te interpreteren en te construeren;

toewijzing – het vermogen om content betekenisvol te ordenen en te remixen;

multitasking – het vermogen om je eigen omgeving te observeren en indien nodig de focus te verschuiven naar kleine details;

verspreide kennis – het vermogen om betekenisvol te interpreteren, uitgaande van je omgeving en de mensen om je heen en geleid door de situatie waar jij je in bevindt. Het begint door nieuwe gereedschappen uit te proberen;

gedeelde intelligentie – het vermogen om kennis te verzamelen en uitkomsten met elkaar te vergelijken met een gezamenlijk doel voor ogen;

oordeelsvermogen – het vermogen om de betrouwbaarheid en juistheid van verschillende informatiebronnen te kunnen inschatten;

crossmediale navigatie – het vermogen de stroom van verhalen en informatie te volgen door meerdere mediakanalen heen;

netwerken – het vermogen om informatie te zoeken, samen te vatten en weer te verspreiden;

negotiation – het vermogen door verschillende virtuele gemeenschappen te reizen, meerdere invalshoeken te onderscheiden en begrip op te brengen voor alternatieve gezichtspunten.

simulation – the ability to interpret and construct dynamic models of real-world processes;

appropriation – the ability to meaningfully sample and remix media content;

multitasking – the ability to scan one's environment and shift focus as needed to salient details;

distributed Cognition – the ability to interact meaningfully with tools that expand mental capacities;

collective Intelligence – the ability to pool knowledge and compare notes with others toward a common goal;

judgment – the ability to evaluate the reliability and credibility of different information sources;

transmedia Navigation – the ability to follow the flow of stories and information across multiple modalities;

networking – the ability to search for, synthesize, and disseminate information;

negotiation – the ability to travel across diverse communities, discerning and respecting multiple perspectives, and grasping and following alternative norms.

Onderstaande vraag- en antwoordsessie vormt een illustratie van de ideeën van Henry Jenkins over de wijze waarop bibliothecarissen een *space of negotiation* kunnen creëren door participatieculturen te stimuleren.

Vraag van Nadia Palliser (VOB)

Verschillende gezichtspunten zijn essentieel om het proces van collectieve intelligentie goed te laten functioneren. Ik vind het een inspirerende gedachte dat complexe processen zoals actief luisteren, wederzijds respect, overleg- en onderhandelingsmodellen in het publieke domein van de bibliotheken plaatsvinden. Weet u of er oefenprogramma's zijn die bibliothecarissen kunnen inspireren de sprong te wagen en meer van dit soort *negotiations* in gang te zetten?

Antwoord van Henry Jenkins

Nu hele netwerken toegankelijk zijn via de computer, is het voor jonge mensen veel makkelijker geworden om zich tussen culturele gemeenschappen te bewegen, verschillende identiteiten aan te nemen en in meerdere werelden te leven. De diverse vormen van communicatie in

The following question-and-answer exchange highlights Henry Jenkins' ideas about how librarians can create a 'space of negotiation' to encourage participatory cultures.

Question from Nadia Palliser (Netherlands Public Library Association):

Diversity of perspectives is essential if the collective intelligence process is to work well. I am inspired by the thought of such complex processes as active listening, mutual respect and commitment to the process of deliberation and negotiation occurring within the public domain of libraries. Do you know of any exercises that may inspire librarians to take the plunge and initiate more of these kinds of 'negotiations'?

Answer from Henry Jenkins

Networked computing has made it much easier for young people to move between cultural communities, trying on different identities, and inhabiting multiple worlds. The fluid communications within the new media environment bring into contact groups who otherwise would

de nieuwe mediaomgeving brengen groepen met elkaar in contact die anders gescheiden levens zouden leiden. Cultuur stroomt gemakkelijk van één deel van de wereld naar het andere, of van één culturele gemeenschap naar een andere. Op internet komen mensen in aanraking met tegenstrijdige waarden en aannames; ze moeten om leren gaan met alle verschillende opvattingen en interpretaties die op internet gedeeld worden. In dit hele proces zullen we voortdurend geprikkeld worden door culturele verschillen; we zijn er vrijwel nooit van verzekerd dat we inzicht krijgen in de contexten waarin deze verschillende culturele gemeenschappen functioneren.

In een dergelijke wereld is het belangrijker dan ooit leerlingen de vaardigheden bij te brengen om de diverse standpunten te begrijpen, de verscheidenheid ervan te waarderen, verschillende sociale normen te begrijpen en te laveren tussen tegenstrijdige meningen. Deze vaardigheid, die we *negotiation* noemen, heeft in de eerste plaats te maken met het vermogen om tussen verschillende perspectieven te laveren en in de tweede plaats met het vermogen om tussen verschillende gemeenschappen te reizen.

have lived segregated lives. Culture flows easily from one part of the world or from one cultural community to another. People online encounter conflicting values and assumptions, and so, have to come to grips with competing claims about the meanings of these shared artefacts and experiences. Everything about this process insures that we will be constantly provoked by cultural difference; little about this process insures that we will develop an understanding of the contexts within which these different cultural communities operate.

In such a world, it becomes more important than ever before to help students acquire skills in understanding multiple perspectives, respecting and embracing diversity of inputs, understanding multiple sets of social norms, and negotiating between conflicting opinions. We are calling this skill 'negotiation' in two senses of the word: first, as in the ability to negotiate between dissenting perspectives, and second, as in the ability to negotiate through diverse communities. What we are calling negotiation may thus require a number of closely related skills, such as:

- _ the ability to move into a new space and identify the prevailing cultural dynamics, and so, to recognize the norms and practices

Negotiation vereist dus een aantal nauw verwante vaardigheden, zoals:

- _ het vermogen om een nieuwe ruimte te betreden, de heersende culturele dynamiek waar te nemen en zo de normen en gebruiken te herkennen die kenmerkend zijn voor deze specifieke subculturele gemeenschap;
- _ het vermogen om aandachtig en respectvol te luisteren naar de gezichtspunten van mensen met een andere culturele achtergrond die mogelijk naar andere normen en waarden handelen;
- _ het vermogen om 'tussen codes te switchen', dat wil zeggen: het vermogen om een taal en stijl te adopteren die past bij de verschillende communicatieomgevingen, om zodoende effectief een brug te kunnen slaan tussen verschillende werelden;
- _ het vermogen trouw te blijven aan de ethische principes om culturele verschillen te erkennen en te respecteren.

Het bestuderen van literaire en andere teksten kan een belangrijke rol spelen in het trainen van de vaardigheden voor *negotiation*. De kracht van fictie is dat deze ons op unieke wijze in de hoofden van de personages en auteurs plaatst, waardoor we de kans krijgen de wereld vanuit een perspectief te zien dat sterk kan afwijken van ons eigen perspectief. Veel fictie draait om het conflict dat ontstaat als mensen met verschillende

- which define this particular sub-cultural community;
- _ the ability to actively and respectfully listen to the perspectives of those who come from a different cultural background and who may act according to a different set of norms and values;
- _ the ability to 'code switch', which means to adopt language and style appropriate to different communications contexts, and thus to be more effective at helping to be a bridge between different worlds.
- _ a commitment to ethical principles which respect yet acknowledge cultural differences.

The study of literary and media texts may have a particularly important role to play in fostering these skills at negotiation. Fictional texts have a unique power to put us inside the heads of their protagonists and their authors, allowing us to read the world from perspectives that may be very different from our own. And many fictions center around the conflicts which emerge when people from different cultural backgrounds encounter each other, often for the first time. We've been working on a set of core questions which librarians or teachers can pose about any fictional text which depicts a 'negotiation space'.

culturele achtergronden elkaar voor het eerst tegenkomen. We hebben een reeks kernvragen uitgewerkt, die bibliothecarissen of leraren over fictieteksten kunnen stellen waarin *negotiation space* voorkomt.

Mogelijke vragen over een fictietekst:

- _ Welke sociale achtergronden komen er in deze scène voor?
- _ Wat zijn de kenmerken die de leden van elke groep karakteriseren?
- _ Welke overeenkomsten of verschillen zijn er tussen de diverse groepen die worden beschreven?
- _ Wat zijn de doelen van iedere groep?
- _ Wat zijn de overeenkomsten en de verschillen in hun doelen?
- _ Speelt het zich af in een neutrale omgeving of in het territorium van een van de partijen?
- _ Welke mechanismen zorgen ervoor dat de deelnemers over deze doelen kunnen onderhandelen?
- _ Welke personages begrijpen de gemeenschappelijke belangen en welke zijn meer gericht op de tegenstrijdige doelen?
- _ Welke verplichtingen heeft elk personage tegenover de eigen groep?
- _ Welke banden bestaan er tussen de groepen?
- _ Worden door de handeling in de scène mogelijke conflicten opgelost of juist verergerd?

Some possible questions to ask about a fictional text:

- _ Which social grounds are represented within this scene?
- _ Which qualities define the members of each group?
- _ Which similarities or differences are there between the various groups represented?
- _ What are the goals of each group?
- _ Where do their goals overlap or conflict?
- _ Is the setting a neutral space, or does it represent the home turf for one of the parties?
- _ Which mechanisms enable participants to negotiate between these goals?
- _ Which characters understand the shared interests and which are more invested in the conflicting goals?
- _ Which obligations does each person owe to their group?
- _ Which alliances exist between groups?
- _ Does the action of the scene resolve or intensify potential conflicts?

Door dergelijke vragen en antwoorden aan de orde te stellen bij de bespreking van literaire teksten, worden deelnemers bewuster gemaakt van de manieren waarop zij *negotiation* toepassen in hun dagelijkse leven. Als je deze zaken in een groep van gemengde samenstelling bespreekt, zul je ontdekken dat de deelnemers ook naar elkaar leren luisteren. Essentieel hierbij is dat bibliothecarissen regels hanteren die waarborgen dat de bibliotheek een veilige plaats is om deze verschillen te verkennen en dat ieders standpunt gerespecteerd wordt.

Learning to ask and answer such questions in discussing literary texts can make participants far more aware of the kinds of negotiations they perform in their everyday lives. Of course, as you discuss these issues in mixed groups, you will find that they also will learn to listen to each other. In doing so, it's very important for librarians to lay down ground rules which insure that the library is a safe place to explore these differences and that everyone's perspective will be respected.

Pam Leenheers

Meervoudige Intelligentie

Multiple Intelligence

Inleiding

De gedachte dat Meervoudige Intelligentie interessant is voor de openbare bibliotheken, is ontstaan vanuit het praktijkonderzoek naar vernieuwing van het bibliotheekwezen (project *Bibliotheken 2040*). Kinderen kwamen met zeer verrassende invalshoeken, en bleken tot veel meer in staat te zijn dan werd verwacht.

In eerste instantie werd gekeken naar de principes van Reggio Emilia, een Italiaans dorp. In de kindercentra van Reggio Emilia wordt de theorie van Loris Malaguzzi, pedagoog, toegepast. De benaming '100 Talenten' is ontstaan uit een beroemde uitspraak van Malaguzzi: 'Een kind heeft honderd talen, maar de school en de samenleving stelen er negenen-negentig van'.

Introduction

Through practical research with children during the innovation project *Libraries 2040* it became clear that the theory of Multiple Intelligence could be of interest to public libraries. The children came up with some very surprising perspectives, and were capable of far more than expected.

To begin with, we looked at the principles of Reggio Emilia, an Italian village. Children's centres in Reggio Emilia apply the theories of educationalist Loris Malaguzzi. The name '100 Talents' comes from one of Malaguzzi's famous maxims: 'A child has hundreds of languages, but schools and society steal ninety-nine of them'.

Deze pedagogische ideeën zijn met name van toepassing voor kinderen tot 6 jaar, kinderen die nog niet zelfstandig lezen. Voor de samenwerking met kinderen is het handig als ze al wel kunnen lezen, gemiddeld vanaf 6 jaar. Op dat moment wordt het begrip intelligentie belangrijker in de ontwikkeling van kinderen. Kinderen leren op verschillende manieren, en ieder kind is wel ergens goed in. Dit uitgangspunt is nuttig om alle kinderen te kunnen betrekken in het nieuwe bibliotheekwerk, pas dan is er sprake van co-creatie in de toekomstige jeugdbibliotheek.

Howard Gardner is de grondlegger voor het onderzoek naar nieuwe vormen van Intelligentie.

Gardner over zichzelf in termen van Meervoudige Intelligentie:

Eigenlijk ben ik een mens van taal en muziek. Ik werk mijn hele leven al met die twee symbolen, en verwacht dat te blijven doen zolang ik kan. Ik werk direct met woorden, en terwijl ik werk luister ik naar muziek. Ik verbeeld me dat een zekere muzikale gevoeligheid

These educational ideas apply in particular to children till the age of 6 who have not yet learned to read. Working with children is more effective once they have acquired this skill, which is around the age of 6. It is at that point that the concept of intelligence becomes more important in their development. Children have different ways of learning and each child is good at something. This premise is useful for involving all children in the new library work – only then can a future children's library based on co-creation be said to exist.

Howard Gardner pioneered research into new forms of intelligence.

Gardner about himself in terms of Multiple Intelligence:

Most fundamentally, I am a creature of language and music. I spend my life working with these two symbol systems and expect to do so as long as I am able. I work directly with words, I work while listening

ook doorsijpelt in mijn geschreven werk. Ik ben vrij goed in logisch mathematisch werk, maar veel minder in visueel ruimtelijk of lichamelijk kinesthetische uitdagingen. Ik ben behoorlijk nieuwsgierig naar de wereld van andere mensen, hoewel ik wel wat op afstand blijf van de emotionele aspecten van het leven. Wat de intrapersonlijke intelligentie betreft, het jezelf goed kennen, nou ja, dat laat ik aan de lezer om te beoordelen.

Bron: www.howardgardner.com

De ontwikkeling van het begrip intelligentie

Intelligentie (IQ)

De intelligentietesten zoals de meesten van ons die kennen, zijn ontstaan in het begin van de 20ste eeuw, gedurende de Eerste Wereldoorlog.

De eerste testen zijn ontworpen door Alfred Binet en Theodore Simon, twee Franse psychologen.

Een goede IQ-test bleek in het leven echter geen garantie voor succes. Terwijl je op andere vlakken ook erg intelligent kunt zijn, kunt uitblinken en daardoor zelfs heel succesvol worden. Mozart was bijvoorbeeld iemand die muzikaal intelligent was.

to music, and I would like to think that a certain musical sensibility pervades my writing. I am quite adequate in logical-mathematic pursuits, much less skilled in spatial or bodily-kinaesthetic endeavours. I have considerable curiosity about the world of other persons, though that curiosity typically involves a certain distance from the more emotional aspects of human life. As for intrapersonal intelligence, the understanding of oneself – well, that is up to the reader to judge.

Source: www.howardgardner.com

The development of the concept of intelligence

Intelligentie (IQ)

Most well-known intelligence tests were developed at the beginning of the 20th century, during the First World War. The first tests were designed by Alfred Binet and Theodore Simone, two French psychologists.

However, it emerged that a high IQ was not necessarily a guarantee for success in life. You can be highly intelligent in other areas as well, excel in them and even become very successful. Mozart, for instance, is an example of someone with musical intelligence.

Meervoudige Intelligentie

Howard Gardner, cognitief psycholoog en neuropsycholoog, startte in de jaren 70 van de vorige eeuw een onderzoek naar een breder begrip van het spectrum van menselijke talenten. Volgens Gardner is het belangrijkste doel van educatie: het kind helpen ontwikkelen op een gebied waar zijn of haar talenten het best tot uitdrukking komen. De resultaten van zijn onderzoek leidden naar de theorie waarmee hij bekend is geworden: Meervoudige Intelligentie. Zijn boek *Frames of Mind: Theory of Multiple Intelligences* werd in 1983 gepubliceerd.

Emotionele Intelligentie

Daniel Goleman, een Amerikaanse psycholoog aan de universiteit van Harvard en wetenschapsjournalist voor de *New York Times*, werd bekend door zijn boek *Emotionele Intelligentie*, dat verscheen in 1995. Goleman is bevriend met Gardner sinds hun studententijd op Harvard.

Emotionele Intelligentie bestaat uit:

- _ Jezelf begrijpen, je doelen, intenties, reacties, gedrag, enz.
- _ Anderen begrijpen en je kunnen inleven in hun gevoelens.

Goleman borduurt eigenlijk voort op de intrapersoonlijke en de interpersoonlijke intelligentie van Gardner, en maakt ze meer praktisch door ook nog vijf domeinen van Emotionele Intelligentie te onderscheiden:

Multiple Intelligences

In the 1970s, cognitive psychologist and neuropsychologist Howard Gardner initiated research into a wider understanding of the spectrum of human talents. According to Gardner, the key aim of education is to help children to develop in those areas in which their talents manifest themselves most clearly. The results of his research led to the theory for which he has become famous: Multiple Intelligences. His book '*Frames of Mind: Theory of Multiple Intelligences*' was published in 1983.

Emotional Intelligence

Daniel Goleman, an American psychologist at the University of Harvard and science journalist for the *New York Times* became well-known for his book '*Emotional Intelligence*' which was published in 1995. Goleman has been a friend of Gardner's since their student days at Harvard.

Emotional intelligence is:

- _ understanding yourself, your goals, intentions, reactions, behaviour, etc.;
- _ understanding others and being able to empathize with their feelings.

What Goleman does is embroider on Gardner's intra- and interpersonal

- _ je eigen emoties kennen;
- _ je emoties kunnen hanteren;
- _ jezelf motiveren;
- _ emoties van anderen herkennen en begrijpen;
- _ relaties kunnen onderhouden, en dus ook de emoties van anderen kunnen hanteren.

Emotionele Intelligentie wordt verder uitgewerkt met behulp van theorieën over gedrag, emoties en communicatie, zoals NLP (Neuro Linguïstische Programmering), Transactionele Analyse, en empathie. De resultaten van het ontwikkelen van emotionele intelligentie zijn zichtbaar in persoonlijke productiviteit, effectiviteit en succes. Bovendien kunnen emotioneel intelligente mensen ook anderen helpen dit te ontwikkelen. In organisaties wordt het gebruikt om conflicten te verminderen, relaties en onderling begrip te verbeteren, meer stabiliteit, continuïteit en harmonie te creëren.

Er is verschil tussen de Meervoudige Intelligentie theorie (MI) en de Emotionele Intelligentie theorie (EI). MI legt de nadruk op de cognitieve aspecten van de intrapersonlijke en de interpersoonlijke intelligenties, terwijl EI zich richt op het hanteren van emoties en de vaardigheid om

intelligence, making it more practical by distinguishing a further five Emotional Intelligence domains:

- _ knowing your own emotions;
- _ being able to handle your emotions;
- _ motivating yourself;
- _ recognising and understanding others' emotions;
- _ being able to nurture relationships and therefore deal with others' emotions.

Emotional Intelligence is further embellished with the help of theories about behaviour, emotions and communication such as NLP (Neuro-Linguistic Programming), Transactional Analysis, and empathy. The results of developing emotional intelligence are visible in personal productivity, effectiveness and success. Moreover, emotionally intelligent people can also help others to develop these skills. It is used in organisations to resolve conflicts, improve relationships and promote mutual understanding, and to create greater stability, continuity and harmony. There is an important difference between the Multiple Intelligence theory (MI) and the Emotional Intelligence theory (EI). MI stresses the

effectief met gevoelens om te gaan. Hoewel EI niet als een van de acht van MI is gedefinieerd, roept het de vraag op of er andere waardevolle manieren zijn om MI in te delen.

Spirituele Intelligentie

In 2000 verscheen een populairwetenschappelijk boek over Spirituele Intelligentie, door Danah Zohar en Ian Marshall. Volgens deze schrijvers is er in deze eeuw genoeg collectief bewijs uit de psychologische, neurologische, antropologische en cognitieve wetenschap voor het bestaan van een Spirituele Intelligentie. Volgens Zohar en Marshall is Spirituele Intelligentie uniek voor de mensheid en een fundamentele intelligentie. 'We gebruiken onze spirituele intelligentie voor het ontwikkelen van onze verlangens, zingeving, visie en waarden. Hierdoor kunnen we dromen en ergens naar streven. Het is belangrijk voor alles waarin we geloven en voor de rol die onze overtuigingen en waarden spelen in de manier waarop we ons dagelijks leven vormgeven.'

Gardner maakt onderscheid tussen Spirituele en Existentiële Intelligentie. De Spirituele Intelligentie beschouwt hij als de meest brede, die ook religie omvat. Deze kan volgens Gardner niet als intelligentie worden beschouwd, omdat deze niet in amorele termen kan worden beschreven. Existentiële Intelligentie beschouwt hij als de meer cognitieve kant van

cognitive aspects of intrapersonal and interpersonal intelligences while EI focuses on dealing with emotions and handling feelings effectively. Although EI is not defined as one of the eight MIs, it does raise the question whether there are other useful ways of classifying MI.

Spiritual Intelligence

In 2000 Danah Zohar and Ian Marshall published a popular science book about Spiritual Intelligence. According to the authors, in this century there is enough collective proof from psychological, neurological, anthropological and cognitive sciences of the existence of a spiritual intelligence. According to Zohar and Marshall, spiritual intelligence is unique to humanity and is a fundamental intelligence. 'We use our spiritual intelligence to develop our desires, our sense of meaning, our vision and our values. It allows us to dream and to aspire after something. It is important for everything we believe in and for the role our convictions and values play in the way in which we shape our daily lives.' Gardner distinguishes between spiritual and emotional intelligence. He sees spiritual intelligence as the broadest, which also encompasses religion. According to Gardner, spiritual intelligence cannot be

spiritualiteit, als interesse in kosmische kwesties. Toch wil Gardner dit ook (nog) niet toevoegen aan zijn lijst, omdat deze slechts gedeeltelijk voldoet aan de onderzoekscriteria. Het ontbreekt met name aan hersenonderzoek naar deze intelligentie. Overigens nodigt hij zijn lezers wel uit tot kritisch onderzoek van deze intelligentie.

Meervoudige Intelligentie nader bekeken

Intelligentie betekent volgens Gardner: *de bekwaamheid om te leren, om problemen op te lossen*. Dit kan volgens hem op verschillende (dus meervoudige) manieren, waarbij je op sommige manieren meer intelligent kunt zijn dan op andere. De verschillende soorten intelligentie die hij in zijn boek *Frames of mind*, verschenen in 1983, onderscheidt zijn:

- _ verbaal / linguïstische intelligentie (woordknap);
- _ logisch / mathematische intelligentie (rekenknap);
- _ visueel / ruimtelijke intelligentie (beeldknap);
- _ muzikaal / ritmische intelligentie (muziekknop);
- _ lichamelijke / kinesthetische intelligentie (beweegknap);
- _ interpersoonlijke intelligentie (mensknop);
- _ intrapersoonlijke intelligentie (zelfknop);
- _ natuurgerichte intelligentie (natuurknop; in 1999 toegevoegd).

regarded as intelligence because it cannot be described in amoral terms. He views existential intelligence as the more cognitive side of spirituality, as an interest in cosmic matters. Even so, Gardner does not (or not yet) want to add this to his list, as it only partially meets the research criteria. There is no brain research yet into this type of intelligence. Incidentally he does invite his readers to critically evaluate this type of intelligence.

A closer look at Multiple Intelligence

According to Gardner, intelligence means: *the ability to learn, to solve problems*. This, he says, can be done in various (therefore multiple) ways, and you can be more intelligent in some ways than in others. Developed in 1983 and published in his book *Frames of Mind*, he specified the following types of intelligence:

- _ verbal / linguistic intelligence (word-smart);
- _ logical / mathematic intelligence (logic-smart);
- _ visual / spatial intelligence (picture-smart);
- _ musical / rhythmic intelligence (music-smart);
- _ bodily / kinaesthetic intelligence (body-smart);

In 1999 kwam een herziene versie van zijn theorie uit: Meervoudige Intelligenties voor de 21e eeuw. Hierin toetst hij 3 nieuwe intelligenties aan zijn wetenschappelijk onderbouwde theorie:

- _ De Naturalistische Intelligentie voldeed aan zijn criteria en werd dus opgenomen als achtste intelligentie.
- _ De Spirituele Intelligentie, in de zin van het bereiken van een geestgesteldheid. Gardner merkt over deze intelligentie op dat het bereiken van een andere staat van bewustzijn wel kan worden gemeten, maar niet het bereiken van een spirituele waarheid. In dat geval wordt volgens Gardner het domein van de intelligenties verlaten en bevinden we ons meer in de sfeer van de dogma's.
- _ Existentiële Intelligentie in de zin van interesse in fundamentele onderwerpen is volgens Gardner het meer cognitieve element van het spirituele. Deze intelligentie voldoet redelijk goed aan de acht criteria, maar er is nog niet voldoende empirisch psychologisch bewijs om toegelaten te worden. Gardner noemt het schertsend de 8 1/2 intelligentie.

- _ interpersonal intelligence (people-smart);
- _ intrapersonal intelligence (self-smart);
- _ naturalistic intelligence (nature-smart; added in 1999).

A revised version of his theory was published in 1999: Multiple Intelligences for the 21st century. Here, he tested three new intelligences against his scientifically underpinned theory:

- _ Naturalistic Intelligence met his criteria and was therefore included as 8th intelligence.
- _ Spiritual Intelligence, in the sense of achieving a state of mind. Regarding this intelligence, Gardner noted that while achieving another state of consciousness can be measured, achieving spiritual truth cannot. In that case, we move away from the domain of the intelligences and find ourselves in the range of dogmas.
- _ Existential Intelligence in the sense of being interested in fundamental subjects is, according to Gardner, the more cognitive element of the spiritual. Although this intelligence meets the eight criteria to a fair degree, there is not sufficient empirical psychological evidence for admitting it. In jest, Gardner called this intelligence the 8 1/2 intelligence.

Onderzoekscriteria

Gardner ontleende zijn onderzoekscriteria aan verschillende vakgebieden:

- 1 Biologisch wetenschappelijk
  - a De mogelijkheid tot isolering bij een hersenbeschadiging.
  - b Een ontwikkelingsgeschiedenis.
- 2 Logische analyse
  - a Een identificeerbare kernfunctie.
  - b Codering in een symboolsysteem is mogelijk.
- 3 Ontwikkelingspsychologie
  - a Een afzonderlijke ontwikkelingsgeschiedenis, gecombineerd met definieerbare deskundige 'eindstadium' prestaties.
  - b Het bestaan van wonderkinderen en exceptionele mensen.
- 4 Traditionele psychologie
  - a Bevestiging door experimentele psychologische testen.
  - b Bevestiging door psychometrische resultaten.

De criteria waaraan een 'echte' intelligentie moet voldoen zijn:

- 1 Mogelijke isolatie bij hersenbeschadiging.
- 2 Het bestaan van geleerden, wonderkinderen en andere opmerkelijke personen.
- 3 Een identificeerbare kernhandeling of een cluster kernhandelingen.

Research criteria

Gardner selected his research criteria from the following disciplines:

- 1 Biological-scientific
  - a The potential of isolation by brain damage.
  - b A development history.
- 2 Logical analysis
  - a An identifiable core operation.
  - b Encoding in a system of symbols is possible.
- 3 Developmental psychology
  - a A distinctive development history along with definable, professional, 'end-state' performances.
  - b The existence of prodigies and exceptional individuals.
- 4 Traditional psychology
  - a Validated by experimental psychological tests.
  - b Validated by psychometric results.

The criteria a 'genuine' intelligence has to meet are:

- 1 Potential isolation by brain damage.
- 2 The existence of idiots savants, prodigies and other exceptional individuals.

- 4 Een duidelijke ontwikkelingsgeschiedenis, samen met een duidelijk te omschrijven aantal topprestaties in het betreffende gebied.
- 5 Een evolutionaire geschiedenis en een evolutionaire aannemelijkheid.
- 6 Onderbouwing uit experimentele psychologische situaties.
- 7 Onderbouwing uit psychometrische gegevens.
- 8 Geschikt om weergegeven te worden via een symboolsysteem.

Bron: Gardner, Howard (1999, 2002). *Soorten Intelligentie, Meervoudige Intelligenties voor de 21ste eeuw.*

8 functies van intelligentie

Bij alles wat we doen, hebben we meerdere intelligenties nodig, die elkaar harmonieus aanvullen. Een intelligentie is echter meer dan het vermogen om complexe vraagstukken op te lossen, nieuwe vraagstukken te genereren of waarde toe te voegen. Om de intelligenties goed te kunnen inzetten, is het zinvol om de functies van intelligentie te begrijpen.

- _ *Overleven*: heel basaal, om echt te kunnen overleven, moet je gevaar kunnen onderkennen, voedsel en onderdak kunnen vinden en de kans op voortplanting vergroten.
- _ *Vaardigheden*: het ontwikkelen van een intelligentie gaat onherroepelijk gepaard met het ontwikkelen van vaardigheid. Bijvoorbeeld het technische lezen van muzieknoten, naar het toepassen in het spelen van een muziekstuk, naar het functioneren in een orkest.

- 3 A identifiable core operation or cluster of core operations.
- 4 A distinctive development history along with a number of clearly definable top achievements in the area in question.
- 5 An evolutionary history and an evolutionary plausibility.
- 6 Support from experimental psychological tasks.
- 7 Support from psychometric findings.
- 8 Susceptibility to encoding in a symbol system.

Source: Gardner, Howard (1999, 2002). *Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st century.*

8 functions of intelligence

In everything we do, we need Multiple Intelligences that harmoniously complement one another. An intelligence is, however, more than just the ability to solve complex problems, find solutions and add value. To be able to use these intelligences, it is advisable to understand the functions of intelligence.

- _ *Survival*: very basic, to be able to survive you need to be able to recognise danger, find food and shelter and increase your chances of procreation.
- _ *Skills*: the development of an intelligence automatically goes hand in hand with the development of skill. For instance, this goes from the

- _ *Opmerzaamheid*: door bewust te observeren, wordt de kennisbasis vergroot, waardoor ook het onderscheidend vermogen toeneemt.
- _ *Probleemoplossing*: leren hoe je een probleem oplost is essentieel in de ontwikkeling van een intelligentie. Zo kan je bijvoorbeeld in plaats van het aanreiken van een antwoord, manieren aanreiken om tot een antwoord te komen.
- _ *Communicatie*: door communicatie wordt informatie overgedragen en het begrip versterkt. Niet alleen communiceren via woorden, maar ook via gebaren, muziek, dans, beeld, geluid, etc.
- _ *Creativiteit*: samenvoegen van bestaande elementen op een nieuwe manier, zelfexpressie, via elk creatief product wordt ook gecommuniceerd. Creativiteit kan bij elke intelligentie en in elk vakgebied worden gebruikt.
- _ *Kennis*: het vergaren van kennis wordt pas zinvol als de toepassing duidelijk is, het vormt een onderdeel van een grotere zinvolle context.
- _ *Wijsheid*: omvat inzicht in de doelen die men wil bereiken, gecombineerd met vooruitzien hoe deze doelen op een efficiënte manier bereikt kunnen worden.

technical proficiency of reading music, using this to play a piece of music, through to playing in an orchestra.

- _ *Attentiveness*: if you observe consciously you enlarge your knowledge base, which, in turn, increases your powers of discernment.
- _ *Problem solving*: learning how to solve problems is essential when developing an intelligence. So instead of providing an answer, for instance, you suggest ways of finding the answer.
- _ *Communication*: information is transmitted through communication and comprehension increases. Communication takes place not only through words but through gestures, music, dance, images, sound, etc.
- _ *Creativity*: combining existing elements in new ways, self expression, communication also takes place through each new creative product. Creativity can be used with each intelligence and in all disciplines.
- _ *Knowledge*: acquiring knowledge does not make sense until its application is clear, it is part of a larger, meaningful context.
- _ *Wisdom*: insight into goals you want to achieve, combined with foresight as to how to achieve them in an efficient way.

8 intelligenties

Intelligentie	Wat	Hoe
Verbaal / linguïstisch Woordknap	Woorden in allerlei vormen	Lezen, schrijven, praten, luisteren, woordspelletjes, gedichten, verhalen
Logisch / mathematisch Rekenknap	Logische verbanden, ordeningen, getallen, schema's en symbolen	Puzzelen, rekenen, meten, spelen met lego en knexx, schaken, ordeningen en schema's maken
Visueel / ruimtelijk Beeldknap	Kleuren, vormen, ruimtelijk inzicht	Tekenen, fotograferen, architectuur, schilderen, beeldhouwen, inrichten, decoreren, weten de weg te vinden en kunnen kaartlezen
Muzikaal / ritmisch Muziekknop	Muziek en ritmiek	Muziek maken, muziek helpt bij het leren, waarderen en herkennen van muziek
Lichamelijk / kinesthetisch Beweegknap	Gebaren en bewegen	Leren door te doen, toneel spelen, dansen, sport, hanteren van objecten, bewegen met gratie en precisie
Natuurgericht Natuurknap	Planten, dieren en het milieu	Verzorgen van planten en dieren, ordenen, sorteren en analyseren, observeren en kenmerkende verschillen waarnemen
Interpersoonlijk Mensknop	'Belevingswereld van de ander', gevoelens, verlangens, emoties	Vrienden maken en houden, kan organiseren, leiden en conflicten oplossen, veel interactie met anderen
Intrapersoonlijk Zelfknap	Denken, dromen, emoties, ingevingen, stemmingen	Grote zelfstandigheid, realistisch zelfbeeld, dromen

Praktijkvoorbeelden

De MI-theorie gaat uit van vele wegen naar deskundigheid, op school en daarbuiten. De interventies maken een variëteit aan invalshoeken zichtbaar en geven vervolgens de ruimte om de eigen vermogens naar eigen inzicht te gebruiken. Een voorbeeld van de toepassing in een museum voor beeldende kunst is het project MUSE (Museums Uniting with Schools in Education). Het basisidee waren de verschillende invalshoeken voor vragen die je bij een kunstwerk kunt stellen:

- 1 Verhalend (bijvoorbeeld: vertel wat je ziet en hoort).
- 2 Getalsmatig (bijvoorbeeld: zoek uit wat de kostprijs is van de materialen en hoe deze zich verhoudt tot de verkoopprijs).
- 3 Logisch (bijvoorbeeld: vertel je theorie waarom dit voorwerp belangrijk is).
- 4 Esthetisch (bijvoorbeeld: beschrijf de kleuren en de vormen en hoe ze bij elkaar passen).
- 5 Praktisch (bijvoorbeeld: ontwerp een dans over wat je ziet).

Een voorbeeld van de toepassing van MI op een school is de New City School, een MI-school sinds 1988 in St. Louis, VS. Thomas Hoerr is directeur van deze school, en hij zegt het volgende over de toepassing van MI op zijn school:

Concrete examples

The MI theory premises that several roads lead to proficiency, both in and outside school. The interventions uncover a variety of approaches and create space for using your own abilities as you see fit. An example how this is applied in an art museum is the MUSE project (Museums Uniting with Schools in Education). The basic idea was that there are various lines of approach for questions you can ask when you see a work of art:

- 1 Narrative (e.g. recount what you see and hear).
- 2 Numerical (e.g. find out what the cost price of the materials is and how that relates to the retail price).
- 3 Logical (e.g. explain your theory as to why this object is important).
- 4 Aesthetic (e.g. describe the colours and the shapes and how they match one another).
- 5 Practical (e.g. make a dance about what you see).

The New City School, an MI school since 1988 in St. Louis, USA, is a practical example of how MI can be used in schools. Thomas Hoerr, the school head, says the following about using MI at his school:

8 intelligences

Intelligence	What	How
Verbal/ linguistic word-smart	Words in all manner of forms	Reading, writing, talking, listening, word games, poems, stories
Logical/ mathematic logic-smart	Logical connections, structures, numbers, diagrams and symbols	Puzzles, arithmetic, measuring, playing with Lego and K'nex, chess, structuring and making diagrams.
Visual/ spatial picture-smart	Colours, shapes, spatial awareness	Drawing, photography, architecture, painting, sculpting, furnishing, decorating, finding your way and reading maps
Musical/ rhythmic music-smart	Music and rhythm	Making music, music supports learning, appreciating and recognising music
Bodily/ kinaesthetic body-smart	Gestures and movements	Learning by doing, acting, dancing, handling objects, moving with elegance and precision
Naturalistic nature-smart	Plants, animals and the environment	Looking after plants and animals, structuring, sorting and analysing, observing and perceiving distinctive
Interpersonal people-smart	'others' world of experience', feelings, desires, emotions	Making and keeping friends, being able to organise and resolve conflicts, lots of interaction with others
Intrapersonal self-smart	Thinking, dreaming, emotions, intuitions, moods	Great autonomy, realistic self-perception, dreams

'(...) MI is geen wondermiddel; directe instructie en uit het hoofd leren is ook belangrijk op school. Dat gezegd hebbende, is MI een aanpak waarbij het kind centraal staat. De opvoeders beginnen met kijken naar hoe het kind leert, en werken vervolgens een leerplan, instructie en beoordeling uit, gebaseerd op deze informatie. Ten eerste, hebben natuurlijk meer kinderen succes als je door een MI-filter kijkt. Een tweede kenmerk van MI, hoewel misschien minder zichtbaar, is dat het de rol van de leraar transformeert. Tevredenheid, jezelf professioneel voelen, komt doordat je weet dat je verschil hebt gemaakt in het leven van een kind. Het komt doordat je weet dat je jouw leerplanexpertise, kennis van pedagogiek en begrip voor de ontwikkeling van kinderen hebt gecombineerd en ingezet om je studenten te bereiken. MI helpt leraren om precies dat te doen.'

Bron: *Applying MI in Schools*, Thomas Hoerr, January 2002 New Horizons for Learning.

'MI isn't a panacea, and direct instruction and memorization of facts have their place in school. That said, an MI approach is 'child-centered'; educators begin by looking at how the child learns and then work to develop curriculum, instruction, and assessment based on this information. First, of course, is that when viewed through an MI lens, more children succeed. A second feature of MI, though, one which may not be as obvious, is that using MI transforms the role of the teacher. Satisfaction, feeling like a professional, comes from knowing that you've made a difference in a child's life. It comes from knowing that you brought your curricular expertise, knowledge of pedagogy, and understanding of child development together to reach your students. MI allows teachers to do just that.'

Source: *Applying MI in Schools*, Thomas Hoerr, January 2002, New Horizons for Learning.

De ontwikkeling van Meervoudige Intelligentie

De intelligenties functioneren niet in isolatie, als een zelfstandig iets, ze functioneren in dienst van een persoon die zich wil uiten. De intelligenties staan in verband met elkaar; via het leerproces van één intelligentie, worden de andere intelligenties ook ontwikkeld. Het geheel is meer dan de som der delen. Contact maken met het wezen van de persoon schept een klimaat om te groeien. Bij het bestuderen en uitdrukking geven aan de delen, is het zeer belangrijk om het geheel niet uit het oog te verliezen. Intelligent functioneren wordt gekarakteriseerd door een verregaande integratie van afzonderlijke intelligenties.

The development of Multiple Intelligence

Intelligences do not function in isolation, as autonomous entities, they function for the benefit of individuals wishing to express themselves. Intelligences are linked together; the learning process of one intelligence causes the others to develop too. The whole is more than the sum of the parts. Making contact with an individual's essence creates a climate in which to grow. When studying and expressing the parts, it is essential not to lose sight of the whole. Intelligent functioning is characterised by the comprehensive integration of the discrete intelligences.

Stef van Breugel

De talentgedreven bibliotheek

'Zijn ze aan het spelen of zijn ze aan het werk?'

- Mathieu Weggeman

A talent-driven library

'Are they playing or are they working?'

- Mathieu Weggeman

Wanneer de bibliotheek daadwerkelijk een andere manier van werken in praktijk wil brengen, is een verandering in (werk)filosofie vereist. De bibliotheek kan alleen een doorbraak maken als zij als 'informatieorganisatie' daadwerkelijk deelneemt aan de huidige netwerkcultuur. Om dit te doen is een andere kijk nodig op zowel de rol van het personeel als op de (toekomstige) bezoekers/klanten van de bibliotheek. De bijdrage van de jeugdbibliothecaris speelt hierbij een essentiële rol: haar bijdrage kan alleen opnieuw worden gedefinieerd doordat zij zichzelf opnieuw uitvindt en dit is alleen mogelijk in een talentgedreven organisatie. De talentgedreven bibliotheek vraagt om tot een andere vorm van organiseren te komen, zowel voor het management als voor de jeugdbibliothecaris.

If the library really wants to introduce an alternative method of working, a change in (working) philosophy is required. The library can only make a breakthrough if it actually participates in the current network culture as an 'information organisation'. This requires a reappraisal of both the role of the library's staff and of its (future) visitors/customers. The contribution of the youth librarian plays an essential role here: their contribution can only be redefined if they re-invent themselves and this is only possible in a talent-driven organisation. The talent-driven library calls for an alternative form of organisation, for both management and the youth librarian.

Filosofie

De bibliotheek die de ontwikkelingsmogelijkheden van medewerkers vooropstelt en projecten initieert waarin medewerkers hun talent kunnen laten zien, wordt talentgedreven genoemd. Het is de bibliotheek die eigenlijk voortdurend op zoek is naar de mogelijkheden van medewerkers. Opdat zij hun kracht opzoeken en gebruiken in het besef dat het geven van ruimte aan talent de beste garantie biedt voor innovatie. De bibliotheek die medewerkers met talent een kans geeft is dan ook niet taak- maar ontwikkelgericht. Of anders gezegd niet functie- maar competentiegericht. Het gaat haar er niet om dat de jeugdbibliothe-caris uitvoert wat de jeugdbibliothe-caris al kan. Het gaat haar om het lanceren van activiteiten waarmee de jeugdbibliothe-caris haar grenzen kan verleggen en (tegelijkertijd) de strategie van de bibliotheek dichterbij kan brengen. In een talentgedreven bibliotheek wordt van de jeugdbibliothe-caris dan ook meer gevraagd dan waarvoor zij is aangenomen en wat in hun taakomschrijving staat. De talentgedreven bibliotheek vindt zelfontplooiing vanzelfsprekend. Zij leeft van het inzicht dat het aangaan van kansen en uitdagingen de jeugdbibliothe-caris mentaal rijper maakt en tegelijkertijd handelingsvaardiger. Het is in een talentgedreven bibliotheek goed als de jeugdbibliothe-caris haar comfortzone bij tijd en wijle verlaat, nieuwe uitdagingen

Philosophy

Talent-driven libraries put the development opportunities of their staff first and initiate projects in which staff can demonstrate their talent. They are libraries that are constantly on the lookout for opportunities for their staff, so that they will look for and use their strengths in the knowledge that providing space for talent is the best guarantee for innovation. A library that gives talented employees a chance is, therefore, development-oriented rather than task-oriented. Or in other words, more focused on competencies than on function. It is more than the children's librarian merely doing the tasks that they can do already. It is about instigating new activities in which a librarian pushes the boundaries while (simultaneously) bringing the strategy of a library closer. In a talent-driven library, more is asked of a youth librarian than what was written in the job description when they were hired. In a talent-driven library, self-development is a matter of course. It lives by the idea that dealing with opportunities and challenges will nurture a librarian's mental maturity and make her more adept at handling different situations. To leave one's comfort zone from time to time in a talent-driven library is a good thing. She can take on new challenges and gain experience that expands her

aangaat en ervaringen opdoet die haar ogen openen en haar leven verrijken. De jeugdbibliothecaris die graag reist of zich onderdompelt in een andere cultuur heeft in het persoonlijk leven kunnen ervaren wat dat betekent. Zoiets kan echter ook in het werk.

Creatieve spanning

In de talentgedreven bibliotheek bestaat een continue zoektocht tussen wat individueel talent kan en wil en wat de bibliotheek als geheel wil. Zij kennen beide hun verantwoordelijkheid. De jeugdbibliothecaris acteert er als een volgroeide professional die weet wat zij wil en voorbereid is op haar bijdrage. De bibliotheek schept condities opdat zij de jeugdbibliothecaris aan zich weet te binden met de voorwaarde dat daarmee vernieuwing ontstaat en mogelijk wordt. In de talentgedreven bibliotheek bestaat een creatieve spanning tussen individu en organisatie waardoor beide het beste uit zichzelf weten te halen. Dit betekent dat de jeugdbibliothecaris nadenkt over de condities waaronder zij wil werken. Over de werktijden, het budget en de andere middelen. Ook denkt zij na over de delegatie: waarover wil ik zelf beslissen en wat wil ik naar eigen inzicht kunnen vormgeven? Geen enkele bibliotheek zal de wensen en verwachtingen van de jeugdbibliothecaris zomaar kunnen en willen inwilligen. Er zal over onderhandeld worden.

horizons and enriches her live. A youth librarian who likes to travel and venture into other cultures has been able to experience what that means in her personal life. This is also possible in the work place.

Creative tension

In a talent-driven library, there is a continual search between what individual talent can do and what a library as a whole wants. Both librarians and libraries know what their responsibilities are. A youth librarian acts as a mature professor who knows what she wants and what she would like to contribute. A library creates the conditions for a librarian to commit, in so doing making innovation a condition that can and will occur. In a talent-driven library, there is a creative tension between an individual and an organisation that enables both to grow. This means that a youth librarian thinks about the conditions under which she works, about the working hours, the budget and other means. She also thinks about delegation: what do I want to decide myself and what would I like to design using my own insights? No library would simply agree to the wishes and expectations of a youth librarian, nor would they want to. Negotiations will need to take place.

De jeugdbibliothecaris inspireert zichzelf

De jeugdbibliothecaris met talent ontwikkelt zich niet zomaar.

Zij zal er specifieke actie op moeten organiseren en ervoor buiten de gebaande paden treden. Dit vraagt om eigen initiatief en het doorbreken van de afhankelijkheid van de ander door meer geloof in het eigen kunnen.

De jeugdbibliothecaris die haar talent verder wil brengen, onderzoekt daarom haar zelfbeeld en probeert zichzelf te voeden met nieuwe ideeën. Zij leest eens een andere krant of reist met een andere focus op het web. Lees of zie ik iets dat ik kan gebruiken voor mijn werk? Zijn er dingen die mijn interesse wekken? Dingen die de moeite waard zijn te noteren in een logboek-file waardoor er een systeem kan worden gemaakt van de idee-ontwikkeling? De talentgedreven jeugdbibliothecaris is niet *tijd*- maar energiegedreven; zij let met andere woorden niet op hoeveel tijd zij aan iets besteedt, maar checkt steeds of zij goed uit de verf komt en dingen doet die haar goed liggen. Zij bezoekt een theatervoorstelling of tentoonstelling en gaat naar een sportwedstrijd om zich te laten inspireren. Zij probeert te weten te komen waar andere jeugdbibliothecarissen mee bezig zijn, onderhoudt contacten met hen en verruimt haar horizon. Zij gaat gesprekken aan

A youth librarian inspires herself

A youth librarian with talent does not develop just like that. She needs to organise specific activities and act out of the box. This asks for initiative and the ability to break with their dependency on others by trusting one's own abilities. This is why a youth librarian who wishes to develop her talent looks inward and tries to fuel herself with new ideas. She might read another newspaper or surf the web with a different focus. Is there anything here that I can use for my work? Is there anything that arouses my interest? Anything worth writing in a notebook file that can be used to make a system for developing ideas? A talent-driven youth librarian is not driven by *time* but by energy; in other words, she is not interested in the time it takes to carry out a task but in checking whether she is living up to her promise and doing the things that suit her most. She might visit a theatre performance or an exhibition and go to a sports event for inspiration. She may endeavour to find out what other librarians are doing, maintaining contact with them and expanding each of her horizons. She might enter into discussions with professionals from other sectors. A youth librarian makes sure that her development is not restricted to

met onbekende professionals uit andere werelden. De jeugdbibliothecaris waakt ervoor dat maar één bepaald deel van haar kwaliteiten tot ontwikkeling komt. Zij voorkomt dat er een patroon ontstaat waarin de opvatting over wat zijzelf kan, komt vast te liggen.

Feedback en feed forward

Talent kan pas vrijkomen als de jeugdbibliothecaris werkt met meerdere mensen en zogezegd in meerdere coalities. Zij trekt met de directie op in een gemeentelijk beleidsproject maar werkt ook rechtstreeks met klanten. In het contact met al die verschillende collega's (mensen) leert zij nieuwe dingen en ontwikkelt zij een andere kijk op wie zijzelf is en op wat zij kan. Werkrelaties die lang duren, neigen immers naar een evenwicht waarnaar iedereen zich voegt. Het kan resulteren in bewegingsloosheid. Een werkrelatie blijft vitaal wanneer medewerkers elkaar aanspreken, waardering voor elkaar uitspreken, elkaar corrigeren en bekritisieren. Daarom is feedback belangrijk. Het kan nauwelijks overschat worden. Door terugkoppeling te vragen leert de jeugdbibliothecaris reflecteren op wat zij gedaan heeft. Als jeugdbibliothecaris niet verteld wordt wat het effect is van haar actie, komt zij er niet achter of zij iets goed of verkeerd heeft gedaan en waarin zij zich kan verbeteren. Via feedback ontstaat inzicht in waarom een beoogd resultaat behaald is of niet. Feedback kan

certain qualities. She prevents a pattern from developing through which her view on her own abilities might become rigid.

Feedback and feed forward

Talent can only flow freely once a youth librarian has worked with different people and in a variety of coalitions. She works with the management on a municipal policy project as well as directly with customers. She learns new things in contact with the different colleagues (people) and develops an alternative outlook on herself and her abilities. Working relationships that last a long time tend towards an equilibrium to which everyone conforms. This can result in inertia. A working relationship remains healthy when employees address one another, express their appreciation of one another and correct and criticise one another. This is why feedback is important and can hardly be overestimated. By asking for feedback, librarians reflect on what they have done. If a youth librarian is not told about the effect her work has, she will never find out if what she has have done is good or bad and what, if anything, can be improved. Feedback leads to an understanding of why an intended goal is achieved or not. Feedback

ondersteunend zijn voor de medewerker die goed heeft gehandeld – maar niet precies weet waarom – en voor de medewerker die effectief werkt, maar toch onzeker is. Door feedback ontstaat bewustzijn waarmee het inzicht in de eigen handelwijze vergroot wordt. Naast feedback is er *feed forward* waarbij terugkoppeling gezocht wordt over datgene wat gaat gebeuren. De jeugdbibliothecaris leert erdoor vooruitkijken: bijvoorbeeld hoe een activiteit aangepakt kan worden, waar zij alert op moet zijn of hoe zij haar sterke kanten kan benutten. *Feed forward* biedt een welkome oplossing voor de collega die wil groeien en zichzelf wil verbazen. Er kan een positieve ontwikkeling in gang worden gezet omdat de jeugdbibliothecaris voorbereid aan de start komt.

Doorbreek routines

In elke bibliotheek bestaan routines. De talentgedreven jeugdbibliothecaris probeert die te doorbreken. Om te kunnen vernieuwen moet de bibliotheek ergens ook ontregeld worden om zich te kunnen ontdoen van ingesleten patronen. Elke bibliotheek loopt namelijk het risico gepakt te worden door het virus van het 'managementisme', waarbij het op orde houden van de organisatie alle aandacht krijgt en een doel op zich wordt. Het werkoverleg is zo'n routine. In een talentgedreven bibliotheek wordt dit overleg wel eens overgeslagen en wordt er in

can provide support for an employee who has done a good job without knowing why exactly and for an employee who works effectively but remains insecure. Feedback creates awareness and hence better insight into personal methods. In addition to feedback, there is also 'feed forward', which looks forward to events that have yet to occur. A youth librarian learns by looking forward: for example, how might an activity be tackled, where might she be alert or how can she use her strong assets. 'Feed forward' provides a welcome solution for those colleagues who want to develop and be proud of themselves. It can spark positive development because a youth librarian is prepared from the outset.

Breaking with routines

Every library has its routines. A talent-driven youth librarian tries to break with them. In order to innovate, some areas of a library must be dislocated in such a way that it can free itself from ingrained patterns. Every library runs the risk of being infected with the 'managementism' virus, in which all attention goes to maintaining the organisation which then becomes an objective in itself. Conferences become a routine. In a talent-driven library, these conferences are

plaats van dit overleg een gesprek georganiseerd. Er wordt dan ruimte gegeven aan vragen als: Hoe staan we ervoor? Hoe gaat het met ons? Voelen we ons verbonden? Door een (team)gesprek te voeren in plaats van het houden van een vergadering kan een nieuw ritme ontstaan. Het mooie aan het doorbreken van de overlegroutine is dat de jeugdbibliothecaris hier zelf veel aan kan doen en niet afhankelijk is van de teamleider of -manager. Zij kan immers zelf eens van plaats veranderen en naast iemand anders gaan zitten. Zij kan voorstellen eens op een ander tijdstip te vergaderen, bijvoorbeeld op een avond waarbij er na afloop iets gezelligs wordt georganiseerd. Zij kan aandacht vragen voor de manier van vergaderen en voorstellen de rondvraag eens te laten schieten of in plaats daarvan voorstellen alleen belangrijke mededelingen te doen en alle trivialiteiten te laten voor wat zij zijn. Of eens te vergaderen zonder agenda. Kijk eens wat er dan gebeurt.

Beter zijn zonder meer te zijn

Het meeste talent komt los in een omgeving waar het kan groeien, zich kan manifesteren en waar het talent benoemd wordt. Het klinkt misschien gek, maar het is niet anders. De meeste medewerkers herkennen pas hun mogelijkheden als een ander er op wijst en als zij door een ander op het spoor van het eigen talent worden gezet. Vaak is er

sometimes skipped and a meeting is organised instead, in which space is reserved for questions such as: How are things going? How are we doing? Do we feel connected? By having a (team) meeting instead of a conference, a new rhythm may be created. The nice thing about breaking with the conference routine is that a youth librarian can do a lot herself and is not dependent on the team leader or manager. She can even change places and go and sit next to someone else. She can propose meeting at a different time, for example, on an evening where something fun can be organised afterwards. She can draw attention to the way the meetings are conducted and propose to drop the usual questions at the end of the meeting or propose they be replaced with key announcements only and to leave out more trivial issues. Or to have a meeting without an agenda. Just to see what happens.

Being better without feeling superior

Most talent is unleashed in an environment where it can grow, where it can manifest itself and where it is recognised as talent. This may sound strange, but it is a fact. Most employees only recognise their potential if it is pointed out by someone else and if someone else points them in

wel een intuïtief contact met de eigen mogelijkheden, maar welke die zijn en waar die het beste tot hun recht komen, komt pas in een nieuwe omgeving en op aanwijzing van een ander tot stand. De jeugdbibliothecaris kan dus enerzijds zelf het eigen talent stimuleren maar kan bijna nooit zonder een omgeving die dat stimuleert.

Een jeugdbibliothecaris kan het eigen talent lang niet altijd zelf en op eigen kracht op het spoor komen. Vaak kan zij de eigen mogelijkheden het best leren kennen via een ander, omdat die een spiegel voorhoudt en met andere ogen naar haar kijkt. Aan dit inzicht ontleent coaching zijn rechtvaardiging. Misschien is wel het allerbelangrijkste bij coaching om iemand 'ja!' te leren zeggen tegen de eigen mogelijkheden en capaciteiten. Hoe vaak censureren we onszelf niet en leggen we onszelf beperkingen op? Zeggen we niet vaker tegen elkaar dat we iets niet kunnen of ergens tegen opzien dan dat we zeggen iets wel te kunnen en ergens goed in te zijn. Uit angst om arrogant te worden gevonden en bekritiseerd te worden? Als Nelson Mandela zegt dat we leiders nodig hebben die sterk durven zijn, dan doelt hij op dit fenomeen. De wereld en de bibliotheek zit te wachten op mensen die hun beste krachten geven, zonder schroom, en die met zelfkennis, over zichzelf kunnen spreken. Bij coaching wordt dan ook de mentale houding ten opzichte van jezelf in de discussie betrokken. Hoe denk je over jezelf? Durf je te

the direction of their own talents. Often, there is an intuitive understanding of their own potential but what it is and how they can make the most of it only becomes apparent in new surroundings and when they are pointed out by other people. A youth librarian, therefore, can stimulate her own talent, but can only do so in an environment in which this is encouraged.

A youth librarian is not always capable of recognising her own talents. Often, they learn of them through others, because they hold up a mirror and see them in a different light. This insight justifies coaching. Perhaps the most important aspect of coaching is to teach someone to say 'yes!' to their own potential and capabilities. How often do we impose censorship and limitations on ourselves? We are more inclined to say to one another that we are incapable of doing something or that we are dreading something rather than saying that we can do it and that we understand it. Is this because we are afraid of seeming arrogant and being criticised? If Nelson Mandela says that we need leaders who are not afraid, he is talking about this phenomenon. The world and the library are waiting for people who will give their best, without fear, and who can talk about themselves with enough self-knowledge. Coaching,

kiezen voor je eigen mogelijkheden? Durf je beter te zijn dan de ander (zonder meer te zijn)?

Sterke kanten

In de talentgedreven bibliotheek wordt met name op de sterke kanten van de jeugdbibliothecaris gekoerst. Zij bemoedigt en bekrachtigt, steunt en overtuigt de jeugdbibliothecaris van haar mogelijkheden. Talent wordt gekoppeld aan haar sterke kanten. Aan de dingen die zij graag en goed kan. Een sterke kant is zoiets als het 'karakteristiek thema'. De ene jeugdbibliothecaris kan bijvoorbeeld goed aanjagen, sfeer maken en energie losmaken. De ander kan goed onderzoeken en analyseren. Aan de keuze de sterke kant van de jeugdbibliothecaris tot uitgangspunt te nemen, ligt overigens het inzicht ten grondslag dat het geen zin heeft te investeren in iemands zwakke kanten als deze niet aansluiten bij het talent van iemand. Het resultaat van talentontwikkeling is altijd beter wanneer wordt aangesloten bij de essentie van wat iemand kan en wie iemand is. Los van het feit dat het heel veel tijd en begeleiding kost een zwak ontwikkelde eigenschap tot een sterke te ontwikkelen.

therefore, questions the mental attitude you have towards yourself. How do you see yourself? Do you dare to find your own potential? To be better than the next person (without feeling superior)?

Strong assets

In a talent-driven library, it is primarily a youth librarian's strong assets that are nurtured. A library encourages and empowers, supports and persuades a youth librarian in her potential. Talent is linked to her strong assets, to the things she enjoys and is good at. A strong asset could be something like a 'characteristic theme'. While one librarian is good at inspiring people, for example, or creating a positive atmosphere and releasing energy, another is good at research and analysis. The choice to pick a librarian's strengths as the starting point is based on the idea that it is pointless to invest in someone's weak assets if they are not in keeping with that person's talent. The result of developing a talent is always better if it is linked with the essence of what someone can do and who they are, aside from the fact that it takes a great deal of time and supervision to develop a weak trait into a strong one.

Werken met plezier

Het benadrukken van iemands sterke kanten gaat in de talentgedreven bibliotheek samen met het werken met plezier en het vieren van succes. De jeugdbibliothecaris komt makkelijker op het spoor van het eigen talent en zal het eigen talent ook makkelijker gebruiken, als zij er plezier in heeft en zich omringd weet door een gevoel van vrijheid. Jacques Brel zei niet voor niets ooit dat talent iets is dat je graag doet. De talentgedreven bibliotheek koestert dan ook het plezier dat samengaat met het werken met scholen en kinderen en probeert de jeugdbibliothecaris zo te raken in de kern van haar talent.

Teamgericht werken

De bibliotheek kan werk maken van talentontwikkeling door elkaar sterker te maken, opdat ieders kwaliteiten los kunnen komen. Talent wordt hierdoor een gezamenlijke verantwoordelijkheid. Talentontwikkeling is iets dat samen wordt gedaan. In de talentgedreven bibliotheek wordt geprobeerd te achterhalen wat de ander voor je kan betekenen en de ander voor jou. Je jaagt er niet je eigen belang na, 'ik wil dit nu eenmaal', of je eigen doel, 'ik wil dit bereiken'. Teamgericht werken biedt ontegenzeggelijke voordelen, zoals de mogelijkheid tot afstemming en het kunnen stimuleren van elkaar. De meeste ideeën ontstaan ook in een dialoog of

Taking pleasure in work

In a talent-driven library, stressing someone's strong assets goes hand in hand with taking pleasure in work and celebrating success. A youth librarian will recognise and use her own talents more easily if she enjoys her work and is surrounded with a sense of freedom. Singer Jacques Brel had a point when he said that talent is something that you like to do. A talent-driven library, therefore, fosters the enjoyment that goes together with working with schools and children and, thus, tries to reach the core of the librarian's talent.

Working as a team

A library can put talent development into practice by making an effort to strengthen each other to release one another's qualities. Talent is, therefore, a collective responsibility. Each developing talent is something that can be done together. A talent-driven library seeks to find out what the other person can mean to you and you to them. You are not pursuing your own interests, 'This is what I want, whether you like it or not', or towards your own ends, 'I want to achieve this'. Working in a team offers irrefutable advantages such as the possibility

in een discussie en een goed team biedt daarvoor een platform. Het team kan echter het nadeel hebben dat medewerkers elkaars tempo, energie en gedachten aan elkaar aanpassen waardoor een gemiddelde kwaliteit ontstaat, wat niet past bij de talentgedreven bibliotheek. De talentgedreven bibliotheek werkt 'teamgericht', maar heeft daar tegelijkertijd geen blind geloof in. Talent komt soms ook beter tot uiting als de jeugdbibliothecaris alleen aan de slag kan. Daarom wordt er in de talentgedreven bibliotheek ook met opdrachten gewerkt die individueel worden uitgevoerd en gerealiseerd.

Omgaan met fouten

De wijze waarop de bibliotheek omgaat met fouten, geldt evenzeer als beslissend voor het vrij maken van talent. De bibliotheek die de gewoonte heeft fouten uit te vergroten en te veroordelen, hindert de talentontwikkeling en ontwikkelt faalangst. Medewerkers vermijden eigen initiatief, gaan leunen op sterke collega's, nemen liever geen verantwoordelijkheid en houden zich strikt aan de grenzen van hun functie. Zij doen alles wat de bibliotheek die ondernemend en dynamisch wil zijn, niet wil.

to be in tune with and stimulate one another. Most ideas also arise from dialogue or discussion and a good team provides a platform for this. On the other hand, a team may be put at a disadvantage by the fact that employees adapt to each other's pace, energy and thinking, thus resulting in an average quality that does not fit a talent-driven library. A talent-driven library employs a 'team-oriented' method without believing blindly in it. Talent is sometimes better expressed if the youth librarian can work alone, which is why a talent-driven library also has tasks that can be performed individually.

Dealing with mistakes

The way in which a library deals with mistakes is also decisive in releasing talent. A library often magnifies and judges mistakes, this hinders the development of talent and creates a fear of failure instead. Employees avoid taking initiative, rely on stronger colleagues, avoid responsibility whenever possible, and remain rigidly within the boundaries of their job description. They do everything that a library aiming at being innovative and dynamic does not want. In a library that punishes mistakes, employees try to divert any insight to their work.

In de bibliotheek waar fouten worden afgestraft, probeert een medewerker het zicht op zijn functioneren te verhinderen. Hij zal niet gauw open zijn over zijn functioneren en zijn handelen baseren op vermindering. Slaagt een medewerker niet en wordt een fout toch ontdekt dan zal dat aanvoelen als een ontmaskering. Hij raakt hierdoor nog verder in de verdediging. In de bibliotheek die fouten afstraft, ontstaat een cultuur van zwakke en sterke medewerkers. De sterke medewerker zal zijn zwakke collega willen wijzen op zijn fouten, al was het alleen maar om de eigen positie veilig te stellen. In de organisatie waar fouten bespreekbaar worden gemaakt, ontstaat daarentegen openheid en niet analysekracht. Dat wil niet zeggen dat een fout onbesproken wordt gelaten. Integendeel. Een fout, zeker als het publiek daardoor wordt gedupeerd of de bedrijfsvoering in het geding komt, moet besproken worden en tegen het licht worden gehouden. Het gaat echter om de invalshoek. In een talentgerichte bibliotheek wordt een fout aangegrepen om het ontwikkelproces van een medewerker aan te scherpen. Door een fout te erkennen kan immers worden nagegaan wat er is gebeurd en waardoor iets mis is gelopen. Natuurlijk is het zo, dat niemand graag fouten maakt. Echter, door fouten bespreekbaar te maken kan het zelfvertrouwen worden gestimuleerd en dit geeft een belangrijk voordeel. De medewerker met zelfvertrouwen legt de lat gemakkelijker hoger!

They may not be particularly open about their work and will base their actions on evasion. If an employee is unsuccessful in this and a mistake is uncovered after all, it will feel like they have been unmasked, which will result in their becoming even more defensive. A library that punishes mistakes creates a culture of weak and strong employees. The strong employee will tend to point out mistakes made by weaker colleagues if only to strengthen their own position. An organisation in which mistakes are discussed, on the other hand, fosters openness and analytical strength, which is not to say that a mistake is left undiscussed. A mistake, particularly if it harms the public or business operations, must be discussed and scrutinised. It is all about how it is approached. In a talent-oriented library, a mistake is used to intensify the employee's development process. By recognising a mistake, it is possible to investigate what happened and why the mistake was made. Of course, nobody likes to make mistakes. Making them a point of discussion however can stimulate self-confidence. This is important since self-confident employees are more likely to take on new challenges! Talent can only manifest itself once a library organises itself differently. This can only happen if a youth librarian uses her strong assets and is

Talent kan zich alleen manifesteren als de bibliotheek zichzelf op een andere manier organiseert. En dit kan alleen als de jeugdbibliothecaris zich ontpopt als een speler die handelt vanuit haar sterke kanten en daarvoor ook de ruimte krijgt. Zij kan die enerzijds zelf bewerkstellingen maar dat kan alleen maar als de organisatie – het management – er op een bewuste manier werk van maakt. Talentontwikkeling veronderstelt een coachende manier van managen. Tegen deze achtergrond gelden voor het management de volgende adviezen:

- _ zoek bewust naar nog ongekende mogelijkheden van de jeugdbibliothecaris;
- _ geef haar talent een kans en ondersteun haar met feedback en *feed forward*;
- _ laat de jeugdbibliothecaris experimenteren en laat haar leren van fouten;
- _ houd rekening met de spanningsboog van de jeugdbibliothecaris;
- _ leer haar, haar grenzen te verleggen;
- _ bied ondersteuning aan via scholing, opleiding of coaching;
- _ laat jeugdbibliothecarissen in verschillende projecten en in meerdere teams werken.

given the space to do so. While she may achieve this herself, it is on the proviso that an organisation and management work on it consciously. The development of talent assumes a coaching-oriented management method. Given this, the management is advised to heed the following recommendations:

- _ look out for undiscovered talents and skills;
- _ give her talent a chance and support her with feedback and *feed forward*;
- _ let a librarian experiment and learn from her mistakes;
- _ take a librarian's concentration levels into account;
- _ teach her to push her boundaries;
- _ provide support in the form of schooling, training or coaching;
- _ allow a librarian to work on different projects and in multiple teams.